

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 14 Ἰουνίου 1870, ἡμέρα Κυριακῆ, ὥρα 5η μ. μ. συνελθόντων ἐταίρων τῆς ἀρχαιολογικῆς ἐταιρίας εἰκοσιδύο ἐν τῷ πανεπιστημίῳ εἰς γενικὴν συνέλευσιν, ὁ πρόεδρος τῆς ἐταιρίας Φίλιππος Ἰωάννου προσεφώνησεν αὐτούς ὡς ἑξῆς·

Ἐντιμοὶ κύριοι συνέταιροι.

Ἐν ὄλον ἔτος ζωῆς διήνυσε πάλιν ἡ ἀρχαιολογικὴ ἐταιρία, ἀφ' ἧς ἡμέρας διὰ τῆς ὑμετέρας ψήφου ἀνετέθη εἰς ἡμᾶς ἡ διοίκησις τῶν πραγμάτων αὐτῆς· συνεκλήθητε δὲ σήμερον συμφώνως πρὸς τὰ ἐν τῷ ὀργανισμῷ αὐτῆς ὠρισμένα, ἵνα λάβητε παρὰ τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου λόγον τῶν κατὰ τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα ὑπ' αὐτοῦ πεπραγμένων, ἐκλέξητε δὲ τὴν ἐπιτροπείαν, ἣτις μέλλει νὰ ἐξελέγξῃ τὴν ἐνιαυσίαν χρηματικὴν αὐτοῦ διαχείρισιν.

Πρὶν ἢ κατὰ τὸ ἐπικρατήσαν ἔθος ὁ μὲν γραμματεὺς τῆς ἐταιρίας ἐκθέσῃ εἰς ὑμᾶς μερικώτερον τὰς κατὰ τὸ λήξαν ἔτος πράξεις τοῦ συμβουλίου, ὁ δὲ ταμίας τὰ οἰκονομικά, ἀρμόδιον ἐνόμισα νὰ προτάξω ἀμφοτέρων τῶν ἐκθέσεων ὀλίγα τινὰ ἀναφερόμενα γενικῶς εἰς τὴν παρούσαν τῆς ἀρχαιολογικῆς ἐταιρίας κατάστασιν.

Καθόλου θεωρούμενα τὰ τῆς ἡμετέρας ἐταιρίας δὲν εἶναι ἀτυχῆ· διότι οὔτε τὰ οἰκονομικὰ αὐτῆς εἶναι δυσάρεστα, οὔτε ἡ πρὸς τὸν σκοπὸν ἐνέργεια αὐτῆς μένει ἀκαρπὸς καὶ ἀνωφελής. Ἐὰν λάβωμεν πρῶτον ὑπ' ὄψιν τὸ ἠθικὸν ἀποτέλεσμα αὐτῆς τῆς συστάσεως καὶ τῆς ἔκτοτε διηνεκοῦς ἐνεργείας τῆς ἐταιρίας, εὐρίσκομεν, ὅτι αὕτη ἐκ πρώτης ἀρχῆς πολὺ συνετέλεσε καὶ διηνεκῶς συντελεῖ εἰς τὴν ἐν ταῖς καρδίαις τῶν ὁμογενῶν διέγερσιν σεβασμοῦ καὶ ἀγάπης πρὸς τὰ σωζόμενα μνημεῖα τοῦ βίου τῶν ἡμετέρων προγόνων· αὐτὰ πρῶτον τὰ μέλη τῆς ἐταιρίας αἰσθάνονται καθημέραν ἐν ἑαυτοῖς ζωηρότερα τὰ ῥηθέντα αἰσθήματα καὶ ἐπομένως ὀρμῶνται νὰ μεταδίδωσιν αὐτὰ εἰς τοὺς συμπολίτας τῶν μετὰ σπουδῆς πλειοτέρων· ἡ δὲ σπουδὴ αὕτη δὲν ἀποβαίνει ματαία. Λυπηρὸν μὲν εἶναι, ὅτι πολλαχοῦ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις τοῦ ἑλληνικοῦ βασιλείου διαμένει ἔτι ἀξιοκατάκριτος τις πρὸς τὰ ἀρχαῖα ἀδιαφορία καὶ ψυχρότης ἢ καὶ ἀσέβεια, ἐξ ἧς προήλθεν ἡ φθορὰ πολλῶν λειψάνων τῆς ἀρχαιότητος, διαφυγόντων μέχρις ἡμῶν τὴν λυμαντικὴν τοῦ μακροῦ χρόνου ἐπίδρασιν· ἀλλ' ἐξ ἑτέρου εἶναι ἱκανῶς παραμυθητικὴ ἢ παρατήρησις, ὅτι διὰ τῆς ἐπὶ τῶν πνευμάτων ἐπιρροῆς τῆς ἀρχαιολογικῆς ἐταιρίας ὁ πρὸς τὰ ἀρχαῖα λειψάνα σεβασμὸς ἐκτείνεται κατ' ὀλίγον ἐν Ἑλλάδι εἰς πλειοτέρους καὶ προσηκόντως αὐξάνει. Δὲν ἔχομεν ἄρα ἐντεῦθεν λόγον νὰ ἐλπίζωμεν, ὅτι θέλει ἔλθῃ ποτὲ καιρὸς, καθ' ὃν τὸ αἶσθημα τοῦ πρὸς τὰ προγονικὰ μνημεῖα σεβασμοῦ θέλει καταστῆ παρ' ἡμῖν φύλαξ αὐτῶν πολὺ βέβαιότερος παρὰ τοὺς τασσομένους νῦν πολλαχοῦ πρὸς φύλαξιν αὐτῶν ἀπομάχους, οἵτινες ὅμως οὐδέποτε οὐδαμῶς ἐξαρκοῦσι πρὸς τὸν σκοπὸν·

Δεύτερον δὲ, ἐὰν ἐξετάσωμεν τὰ ὑλικώτερα καὶ ὀφθαλμοφανέστερα ἀποτελέσματα τῆς ἐνεργείας τῆς ἡμετέρας ἐταιρίας, εὐρίσκομεν ὁμοίως, ὅτι λείπονται μὲν ταῦτα ἔτι πολὺ τῶν ἡμετέρων εὐχῶν, ἀλλ' ὅμως εἶναι ἱκανὰ νὰ ἐμπνεύσωσιν εἰς ἡμᾶς θάρρος περὶ τοῦ μέλλοντος καὶ ἐγκαρτέρησιν εἰς τὸ ἔργον, ὅπερ ἡ ἐταιρία πρὸς ὠφέλειαν τῆς ἐπιστήμης καὶ τιμὴν τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους ἀνέλαβε. Λαμβάνοντες ὑπ' ὄψιν τὰ οἰκονομικὰ τῆς ἡμετέρας ἐταιρίας ἀπὸ τῆς κατὰ τὸ 1858 ἔτος ἀναβιώσεως αὐτῆς καὶ νέας διοργανώσεως, παρατηροῦμεν παλιρροίαν τινα τῶν κατ' ἔτος προσόδων αὐτῆς, ὅτε μὲν αὐξανόμενων, ὅτε δὲ ἐλασσομένων κατὰ τὰς περιστάσεις· ἀλλὰ καθόλου θεωρούμεναι εἶναι αὐταὶ πολὺ ἀνώτεροι τῶν προτέρων. Ἐὰν δὲ προσυπολογισθῇ καὶ ὁ

ἑτήσιος τόκος τοῦ ἐξ 150 χιλιάδων δραχμῶν κεφαλαίου, ὅπερ κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ ἐνεστῶτος ἀρχαιολογικοῦ ἔτους ἢ ἐπιτροπεία τῶν φιλαρχαίων παρεχώρησεν εἰς τὴν ἡμετέραν ἐταιρίαν, ἵνα αὐτὸ μὲν μεταβεβλημένον ἤδη εἰς ὁμολογίαν τοῦ ἐθνικοῦ δανείου μὲν ἀνεπαφον, ὁ δὲ τόκος δαπανᾶται εἰς ἀνασκαφὰς καὶ ἀγορὰς ἀρχαίων, εὐρίσκεται ἢ νῦν ἑτήσια πρόσδοδος ὑπερπενταπλασία τῶν πρὸ τοῦ 1858 ἔτους εἰσερχομένων.

Αὕτη τῆς ἐτησίας προσόδου ἢ αὔξησης κατέστησεν ἕκτοτε δυνατὴν τὴν τε ἕκτασιν τῶν ἀνασκαφῶν, δι' ὧν πολλὰ καὶ ἀξιόλογα ἀρχαῖα μνημεῖα καὶ τῆς ἀρχαίας τέχνης προϊόντα ἀνεκαλύφθησαν, καὶ τὴν ἀγορὰν πολλῶν ἄλλων, ἅτινα καὶ ἐνταῦθα καὶ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις τοῦ βασιλείου ὑπὸ ἰδιωτῶν ἀνεσκάφησαν. Ὅθεν ἡ ἀρχαιολογικὴ συλλογὴ, ἢ μέχρι τῆς περατώσεως τῆς οἰκοδομῆς τοῦ ἀρχαιολογικοῦ μουσαίου προσκαίρως ἐν τῷ βαρβακείῳ ἀποτεθειμένη, ἠῤῥήθη διὰ τῶν νέων ἀνασκαφῶν καὶ ἀγορῶν, ἐτι δὲ καὶ διὰ τινων δωρεῶν, καὶ ἐπλουτίσθη οὕτως, ὥστε κατέστη ἀξία τῆς ἐπισκέψεως καὶ προσοχῆς τῶν ἀλλοδαπῶν καὶ τῆς μελέτης τῶν κατ' ἐπάγγελμα ἀρχαιολόγων τῶν ἐρχομένων εἰς τὴν πρωτεύουσαν τοῦ ἑλληνικοῦ βασιλείου. Τὰ ρηθέντα ἔργα τῆς ἀρχαιολογικῆς ἐταιρίας, καίπερ μικρὰ ἔτι ὄντα διὰ τὴν μικρότητα τῶν χρηματικῶν αὐτῆς πόρων, παρέσχον ὅμως πολλάκις καὶ παρέχουσιν εἰς τοὺς ἐπισκεπτομένους τὴν Ἑλλάδα ἀλλογενεῖς ἀφορμὴν ἐπαίνων τοῦ ἡμετέρου ἔθνους· εὐλόγως δὲ καταλέγονται μεταξὺ τῶν πρώτων ἐθνικῶν ἔργων, ἅτινα καθιστῶσι τοὺς περὶ Ἑλλάδος λέγοντας ἢ γράφοντας ἐπιεικεστέρους τῶν ἑλληνικῶν πραγμάτων κριτὰς καὶ διορθοῦσιν ἱκανῶς τὴν περὶ τούτων ἡμαρτημένην γνώμην, τὴν ὅποιαν γεννώσιν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ αἱ δριμυταὶ καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἄδικοι κατακρίσεις, αἱ διασαλπίζόμεναι καθ' ἡμῶν δι' εὐρωπαϊκῶν ἐφημερίδων ὑπ' ἀργυρωνήτων ἢ μισελλήνων τινῶν δημοσιογράφων τῆς ἐσπερίας Εὐρώπης.

Ἐνῶν δὲ τῶν ρηθέντων ἱκανῶς δηλοῦται, ὅτι τὰ τῆς ἀρχαιολογικῆς ἐταιρίας δὲν εἶναι ἀτυχῆ, ἀλλὰ διὰ τῶν περιορισμένων αὐτῆς πόρων πολλὰ ἤδη κατωρθώθησαν πρὸς τε ὠφέλειαν τῆς ἐπιστήμης καὶ τιμὴν τοῦ ἡμετέρου ἔθνους, δὲν λέγομεν ὅτι ἡ παρούσα κατάστασις αὐτῆς· εἶναι ὅλως σύμφωνος πρὸς τὰς ἡμετέρας εὐχάς. Τῆς ἀρχαιολογικῆς ἐταιρίας ὁ σκοπὸς εἶναι τόσον μέγας, ὅσον μεγάλη εἶναι ἡ ἑλληνικὴ ἀρχαιότης, τῆς ὁποίας νέα μαρτύρια παρέχουσιν εἰς ἡμᾶς καθ' ἡμέραν τὰ ἐν τῇ ἑλληνικῇ γῆ ἀνακαλυπτόμενα ἀρχαῖα μνημεῖα. Ὅσον δὲ μέγας εἶναι ὁ σκοπὸς, τόσον μεγάλα ἀπαιτοῦνται ἀναγκαίως πρὸς ἐφίξιν αὐτοῦ μέσα χρηματικά, ἅτινα οὐδαμῶθεν ἄλλοθεν ἐλπίζονται, εἰμὴ ἐκ τῆς θερμῆς φιλοπατρίας τῶν πανταχοῦ φιλοτίμων καὶ εὐπόρων ὁμογενῶν. Πρὸς τούτους λοιπὸν ἀπετάθημεν πολλάκις μετὰ θάρρους δι' ἐγκυκλίων καὶ πρὸς τούτους καὶ νῦν μετὰ θάρρους ἀπὸ τῆς ἐδρας ταύτης ἀποτεϊνόμεθα, προσκαλοῦντες αὐτοὺς ἐν ὀνόματι τῆς κοινῆς ἡμῶν μητρὸς, τῆς φιλότατης Ἑλλάδος, νὰ δειχθῶσι προθυμότεροι εἰς συνδρομὴν τῆς ἡμετέρας κοινωφελοῦς ἐταιρίας. Θέλομεν ἄρα ἀποτύχει τῆς ἡμετέρας ἐλπίδος; Θέλει ἄρα εὐρεῖ ἢ παρ' ἡμῶν πρόσκλησις κηροθύστους τὰς ἀκοάς των; Δὲν πιστεύομεν. Ἄν καὶ κατὰ τὸ λῆγον ἤδη ἔτος ἐδόθη εἰς ἡμᾶς, ὡς μὴ ὠφείλει, παρὰ τινων τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ὁμογενῶν ἀφορμῇ δισταγμοῦ, ἔχοντες ὅμως ὑπ' ὄψιν τσαῦτα παρ' αὐτῶν ἐν τῷ παρελθόντι χρόνῳ λαμπρὰ δείγματα φιλογενείας καὶ πρὸς τὴν πατρίδα φιλοτιμίας, πειθόμεθα ὅτι ἡ παρὰ τινων ἐξ αὐτῶν δεικνυομένη νῦν πρὸς τὰς ἀρχαιολογικὰς χρεῖας τῆς πατρίδος τῶν ἀδιαφορία προέρχεται ἐκ στιγμιαίας δυσαρσεκειας πρὸς τὰς παρούσας ἐν Ἑλλάδι πολιτικὰς ἀνωμαλίας καὶ ἀταξίας, ἢ ἐξ ἡμαρτημένης ἐκτιμήσεως τῆς ἀξίας τοῦ τε σκοποῦ καὶ τῶν ἔργων τῆς ἀρχαιολογικῆς ἐταιρίας. Τῷ ὄντι ἐξ ἐπιστολῶν ἐπιτρόπων τινῶν τῆς ἡμετέρας ἐταιρίας ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ μανθάνομεν, ὅτι τινὲς μὲν τῶν ἐκεῖ φίλων ὁμογενῶν, ἀγανακτοῦντες δικαίως διὰ τὴν ἐπικρατοῦσαν ἐτι παρ' ἡμῖν πολιτικὴν ἀκοσμίαν, μάλιστα δὲ διὰ τὴν πλεονάσαν ἐσχάτως ληστείαν, τὴν αἰσχύνουσαν τῆς καλῆς ἡμῶν πατρίδος τὸ πρόσωπον, οὐδεμίαν δεικνύουσι διάθεσιν πρὸς οὐδὲν τῶν ἐνεργουμένων ἐνταῦθα δημοσίων ἀγαθῶν νὰ συνδράμωσι πρὸ τῆς ἐξαλείψεως τῆς ληστείας. Ἄλλοι δ' αὐτῶν νομίζουσι τὰ ἀρχαῖα μνημεῖα τοῦ βίου τῶν ἀθανάτων ἡμῶν προγόνων μικροῦ λόγου ἀξία, ἐπομένως καὶ τὸν σκοπὸν τῆς ἡμετέρας ἐταιρίας, πρὸς ὃν προσκαλοῦνται νὰ συνεισφέρωσιν, ἀνάξιον τῆς αὐτῶν προσοχῆς. Ἐπεθύμουν δὲ μᾶλλον οἱ χρῆστοι οὗτοι ὁμογενεῖς, νὰ ἀκούωσιν ἐν Ἑλλάδι συνισταμένας ἐταιρίας πρὸς ἀποξήρανσιν ἐλῶν, πρὸς κατασκευὴν ἀμαξιτῶν, ἢ σιδηρῶν δρόμων, πρὸς ἐξόρυξιν καὶ καμίνευσιν μετᾶλλων, πρὸς ναυπήγησιν καὶ διατήρησιν ἐμπορικῶν ἀτμοπλοίων καὶ καθόλου

πρὸς ἀνάπτυξιν τῆς βιομηχανίας καὶ πολλαπλασιασιν τῶν μέσων τῆς ὑλικῆς εὐπορίας. Ἄς μοι συγχωρηθῇ ἐνταῦθα νὰ εἶπω, ὅτι καὶ τῶν πρώτων καὶ τῶν δευτέρων ὁ τρόπος τοῦ σκέπτεσθαι μοι φαίνεται παράδοξος. Κατὰ μὲν τὴν γνώμην ἐκείνων, οὐδὲν ἀγαθὸν καὶ κοινωφελὲς καὶ τιμῆς πρόξενον εἰς τὸ ἔθνος πρέπει νὰ πραχθῇ ἐν Ἑλλάδι πρὶν καθαρισθῇ τὸ ἔδαφος αὐτῆς ἀπὸ τῆς ληστείας· ἀλλὰ, ἐφ' ὅσον χρόνον ὑπάρχουσι λησται εἰς τὰ ὄρη, ἃς ἐπικρατῆ καὶ εἰς τὰς πόλεις ἡ ἀκοσμία, ἃς ὀλιγωρῆται πᾶν καθίδρυμα συντελοῦν εἰς τὸν πολιτισμὸν καὶ τὴν πρόδον τῆς ἐπιστήμης, ἃς ληστεύονται καὶ ἃς καταστρέφονται τὰ περιλειπούμενα ἔτι ὀλίγα μνημεῖα τῆς ἀρχαιότητος. Ἐπειδὴ δὲ τὸ ὄρεινὸν τῆς ἐλληνικῆς χώρας καὶ ἡ πολλὴ ἐρημία καθιστᾷ δυσχερεστάτην ἐν αὐτῇ τὴν ἐξάλειψιν τῆς ληστείας, ἃς μένωσι διὰ παντὸς δεδεμέναι ἐν Ἑλλάδι καὶ αἱ χεῖρες ἐκείνων, ὅσοι ἄλλως πως ἢ διὰ τῆς καταδιώξεως τῶν ληστῶν δύνανται νὰ ὠφελήσωσι τὴν πατρίδα, ἐὰν ἔχωσι τὴν ἀπαιτουμένην παρὰ τῶν εὐπορούντων ὁμογενῶν συνδρομὴν. Πιστεύω, ὅτι οἱ περὶ ὧν ὁ λόγος φίλοι ὁμογενεῖς, ἐὰν παρῆσαν ἐνταῦθα, ἤθελον διαμαρτυρηθῆ κατὰ τῶν λόγων μου βεβαιούντες, ὅτι τοιαύτην ἄτοπον γνώμην δὲν ἔχουσιν. Εἶναι ἀληθές, ὅτι τοιαύτη γνώμη δὲν ἐκφράζεται ῥητῶς ὑπ' αὐτῶν, ἀλλὰ τοιαύτη εἶναι ἡ ἀναγκαῖα ἀκολουθία τοῦ λόγου, δι' ὃν ἀρνοῦνται ἐπὶ τοῦ παρόντος τὴν συνδρομὴν των.

Κατὰ δὲ τὴν γνώμην τῶν δευτέρων, τῶν φιλόλων καὶ φιλοκτημόνων ἐκείνων, ἡ ἀνθρωπίνη κοινωνία οὐδένα ἄλλον σκοπὸν ἔχει, εἰμὴ τὴν ὑλικὴν εὐπορίαν. Ὁ πλοῦτος καὶ ἡ εὐπάθεια εἶναι κατ' αὐτοὺς ὁ προορισμὸς τῆς ἀνθρωπότητος, τὸ ἄκρον ἀγαθόν, πρὸς ὃ πρέπει νὰ κατευθύνηται πᾶσα ἡμῶν ἡ σπουδὴ. Ἡ δὲ τοῦ πνεύματος ἀνάπτυξις καὶ ἡ ἐπιστήμη οὐδεμίαν καθ' ἑαυτὴν ἔχει ἀξίαν, εἰμὴ μόνον καθόσον δύναται νὰ χρησιμεύσῃ ὡς μέσον πρὸς τὴν ῥηθείσαν ὑλικὴν εὐπορίαν, ἥτοι καθόσον ἐν τῇ ἀνθρωπίνῃ κοινωνίᾳ ἀναδέχεται τὸ ἔργον ταπεινῆς ὑπηρετίδος τοῦ πλοῦτου καὶ τῆς σωματικῆς εὐπαθείας. Φιλολογία ἄρα, Ποίησις, Ἱστορία, Ἀρχαιολογία, Φιλοσοφία, πᾶν ὅ,τι ὑποὶ τὴν διάνοιαν τοῦ ἀνθρώπου ὑπερῶν τῶν ὑλικῶν συμφερόντων καὶ ὁδηγεῖ αὐτὴν εἰς τὴν αἰθέριον πηγὴν τῆς καθαρᾶς ἀληθείας, πᾶν ὅ,τι ἀγνίζει τὴν ἡμετέραν καρδίαν, ἐμπνέει εἰς αὐτὴν αἰσθήματα εὐγενέστερα καὶ ἀνθρωπίζει ὄντως τὸν ἀνθρώπον· εἶναι ἀνάξια προσοχῆς καὶ πάσης θυσίας χρηματικῆς. Ἄλλ' εἶναι ἄρα τοιαῦται αἱ ἀρχαί, ὑφ' ὧν ὁδηγοῦνται τὰ ἔθνη, ἐν μέσῳ τῶν ὁποίων οἱ ῥηθέντες φίλοι ὁμογενεῖς ζῶσιν ἔτη πολλὰ, καὶ τῶν ὁποίων τὸ παράδειγμα ἔχουσι πρὸ ὀφθαλμῶν καθ' ἡμέραν; Ὅχι! τὰ ῥηθέντα ἔθνη δὲν προσηλοῦσιν ἀποκλειστικῶς τὴν προσοχὴν των εἰς τὰ μέσα τῆς ὑλικῆς εὐπορίας, ἀλλὰ πολὺ κοπιᾶζουσι καὶ πολλὰ δαπανῶσιν εἰς ἴδρυσιν καὶ διατήρησιν σχολείων καὶ μουσείων πολυειδῶν, εἰς ἀρχαιολογικὰς, φυσιογραφικὰς καὶ ἄλλας ἐπιστημονικὰς συλλογὰς, καὶ καθόλου εἰς πορισμὸν τῶν μέσων τῆς ἐπιστήμης. Ἐὰν οἱ ῥηθέντες φίλοι ὁμογενεῖς ἀγαπῶσιν ἀληθῶς, ὡς δὲν ἀμφιβάλλομεν, τὴν πατρίδα των καὶ τοῦ ἔθνους των τὴν τιμὴν, ἃς μὴ περιορίζονται μόνον εἰς κρίσεις καὶ κατακρίσεις τῶν ἐν Ἑλλάδι πρᾶσσομένων καὶ συμβαινόντων, ἀλλ' ἃς ἐμψυχῶσι διὰ τῆς προθύμου ἐκυτῶν συνδρομῆς τοὺς ἔχοντας ἐν αὐτῇ τὴν διάθεσιν νὰ ἐργάζωνται οὐχὶ πρὸς ἴδιον κέρδος, ἀλλὰ μὲ πραγματικὴν ἐκυτῶν ζημίαν πρὸς δημόσιον ὄφελος.

Ταῦτα μετὰ λύπης ἐκρίναμεν ἀναγκαῖον νὰ εἰπώμεν ἐνταῦθα, λαβόντες ἀφορμὴν ἐξ ὧν τινὲς τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἐπιτρόπων τῆς ἡμετέρας ἐταιρίας ἔγραψαν πρὸ μικροῦ πρὸς ἡμᾶς. Ὁφείλομεν ὁμῶς νὰ προσθέσωμεν ὅτι ἡ κατὰ τοὺς τελευταίους μῆνας ἐνεκα λυπηρῶν συμβεβηκότων δευτεῖσα ψυχρότης πρὸς συνδρομὴν τῆς ἀρχαιολογικῆς ἐταιρίας περιορίζεται μόνον εἰς ὀλίγας τινὰς πόλεις ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ καὶ κατὰ πᾶσαν πιθανότητα θέλει εἶσθαι προσωρινή. Ἐξ ἐναντίας οἱ ἀλλαχοῦ διαμένοντες φιλότιμοι ἡμῶν συνέταιροι, ἐν οἷς διακρίνονται πάντοτε διὰ τὴν τακτικότητά οἱ ἐν Καλκούτῃ τῶν Ἰνδιῶν, προεθυμήθησαν καὶ ἐρέτος νὰ παράσχωσιν εἰς τὴν ἐταιρίαν τὴν ἐτησίαν των συνδρομὴν. Ἐν δὲ Πητροπούλει ἱκανοὶ ἔγκριτοι ἄνδρες ἐνεγράφησαν νέα τῆς ἡμετέρας ἐταιρίας μέλη ἐπιμελεία τοῦ ἐκεῖ καλοῦ καὶ ἀγαθοῦ ἡμῶν ἐπιτρόπου, τοῦ αὐτοκρατορικοῦ αὐλικοῦ συμβούλου κ. Γεωργίου Συμβουλίδου, τοῦ πάντοτε προθύμου πρὸς πᾶν ἀγαθὸν καὶ ἔθνωφελές. Καὶ τῶν ἐν Ἑλλάδι δὲ, καὶ μάλιστα τῶν ἐν Ἀθήναις αἱ συνδρομαὶ ὄχι μόνον δὲν ἠλαττώθησαν, ἀλλὰ καὶ ἠξήθησαν.

Ἐντιμὸι κύριοι συνέταιροι. Πᾶν ὅ,τι εἶναι ἐλληνικὸν ἔχει πρὸς τὸν Ἕλληνα φυσικῶ τῷ λόγῳ ἰδιαιτέραν ἀξίαν καὶ ἔλκει τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἰσχυρότερον. Ἀλλὰ τί ἐλληνικώτερον παρὰ τὸ γνω-

στον ἔργον τῆς ἐν Ἀθήναις ἀρχαιολογικῆς ἐταιρίας; Τί ἑλληνικώτερον παρὰ τὸ ἐκφέρειν εἰς τὸ φῶς, τὸ συλλέγειν, τὸ διατηρεῖν, τὸ κατατάσσειν μεθοδικῶς, καὶ παρέχειν εἰς τὴν μελέτην τῶν φιλαρχαίων καὶ φιλιστόρων τὰ μνημεῖα τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος, τὰ καλὰ καὶ διδακτικὰ ἐκεῖνα τῆς ἀρχαίας ἑλληνικῆς τέχνης προϊόντα, ἐν οἷς ἐμφαίνονται τὰ ἦθη καὶ ἔθιμα, ὁ πολιτικός καὶ θρησκευτικός χαρακτήρ καὶ καθόλου ὁ βίος τῶν ἡμετέρων προγόνων; Ἴνα λάβῃ τις πείραν τῆς τῶν ἑλληνικῶν ἀρχαιοτήτων δυνάμεως ἐπὶ τῆς ἡμετέρας καρδίας, ἀρκεῖ, νομίζω, νὰ ἐπισκεφθῇ τὰς κατὰ τὴν Ἀγίαν Τριάδα ὑπὸ τῆς ἡμετέρας ἐταιρίας ἐνεργουμένης ἀνασκαφάς. Τίς ἐκεῖ πορευόμενος δὲν αἰσθάνεται μυστηριώδη τινὰ ὄλκην πρὸς τὴν θεάν τῶν μαρμαρίνων ἐκείνων εἰκόνων, αἵτινες ὑπὲρ τοὺς εἰκασιν αἰῶνας μείνασαι τεθαμμένα ὑπὸ χῶμα βαθύ, ἀναβλέπουσι πάλιν ἐφ' ἡμῶν τοῦ ἡλίου τὸ φῶς; Τίς δὲν διατίθεται γλυκυθύμως πρὸς τὰς παρισταμένας ἐκεῖ σκηνάς τῆς τοῦ ἀνθρωπίνου βίου τελευτῆς, ὁποίας ἡ ἑλληνικὴ τέχνη ὑπὸ φαντασίας χαριέσσης ὀδηγουμένη καὶ θηρεύουσα καὶ ἐν τοῖς τοῦ θανάτου λυπηροῖς τὸ καλόν, ἀποφεύγουσα δὲ τὸ φρικῶδες, ἐγίνωσκε νὰ παράγῃ, συγκιρνώσα μὲ τὴν βαθεῖαν τῆς λύπης βαφὴν τὸ χρῶμα τῆς χάριτος; Ἐν ᾧ αἱ ἑλληνικαὶ ἀρχαιότητες τριαύτην ἐπὶ τῆς καρδίας ἡμῶν ἔχουσι δύναμιν, ἄς μὴ ἀμφιβάλλωμεν, ὅτι ἡ ἔθνωφελις τῆς ἀρχαιολογικῆς ἐταιρίας πρόθεσις θέλει γίνεσθαι εἰς τοὺς φίλους ἡμῶν ὁμογενεῖς καθήμεραν ἀσπαστοτέρα, προθυμοτέρα δὲ ἢ παρὰ τῶν εὐπόρων καὶ φιλοκάλων πρὸς αὐτὴν συνδρομή.

Μετὰ ταῦτα ὁ γραμματεὺς ἀνέγνω τάδε·

Κύριοι,

Τῆς ἐκθέσεως τῶν ἐνιαυσίων ἔργων τῆς ἐταιρίας προτάσσομεν τὰ περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐπιτηρίων καὶ τὰ κατὰ τὰς συνδρομὰς καὶ τὰς ἄλλας εἰσπράξεις, ἵνα γνωστῇ ἀπὸ ποίων χρηματικῶν ἀφορομῶν ἐξετελέσθησαν ὑπὸ τοῦ συμβουλίου τὰ ὕστερον ἐκτεθησόμενα ἔργα.

Τῆ 8 Ἰουνίου παρελθόντος ἔτους, ὅτε ἡ τελευταία λογοδοσία τοῦ συμβουλίου ἀνεγινώσκετο ἐνώπιόν σας, ἐταῖροι ἦσαν ἐν τῷ μητρώῳ τῆς ἐταιρίας ἐγγεγραμμένοι 903, εἰς τὸν ὅποιον ἀριθμὸν περιλαμβάνοντο καὶ ὀλίγοι τινὲς δῆμοι τοῦ βασιλείου καὶ ἱεραὶ μοναί. Ἐκτοτε ἐντὸς τοῦ ἐνιαυσίου διαστήματος ἐνεγράφησαν ἄλλοι 27, καὶ οὕτω ὁ ἀριθμὸς ἀνέβη εἰς 930. Ἀλλ' ἀφαιρουμένων 10 ἐκ τούτων, 8 μὲν ὡς ἀποδισάντων, ἐφ' ὅσον δηλ. ἔφθασαν μέχρις ἡμῶν εἰδήσεις ἀποδιώσεων, 2 δὲ ὡς περαιτηθέντων, καθ' ἃ αὐτοὶ ἐξέφρασαν τοῦτο ἐπικνελημμένως πρὸς τὸν κλητήρα τῆς ἐταιρίας, μένουσιν 920.

Ἐκ τούτων τῶν 920 συνδρομὴν κατέβησαν ἐντὸς τοῦ ἔτους μόνοι 172, καὶ δὴ 103 ἐκ τῶν 190 τῶν κατοικούντων ἐν Ἀθήναις, 15 δὲ ἐκ τῶν πολλῶν, τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις τοῦ βασιλείου, 54 δὲ ἐκ τῶν πολὺ πλειόνων, τῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ, δηλ. τὸ 1/5 περίπου τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν ἐγγεγραμμένων ἐπλήρωσαν συνδρομὴν, καὶ κατὰ τοῦτο βαίνομεν ὀλίγον τι κάλλιον παρὰ πέρυσιν, ὅτε τὸ 1/7 περίπου εἶχεν πληρώσει. Ἀλλὰ τοῦτο τὸ κάλλιον δὲν εἶναι τὸ καλὸν ὅπερ ἐπιθυμοῦμεν.

Αἱ εἰσπράξεις τοῦ ἔτους, ἂν καὶ οἱ πλεῖστοι τῶν ἐταίρων ἐξ ἀδιαφορίας ἐπιμέμπτου ἔμειναν ὄλως ἀσυντελεῖς, συνεπροσώθησαν ὅμως εἰς δρ. 25,130,80, διότι ἦλθαν καὶ ἐφέτος ὡς καὶ ἄλλα ἔτη ἐκ τῆς ἐλευθεριότητος τινῶν μείζονές τινες συνδρομαὶ ἢ ἑκτακτοὶ προσφοραὶ, καὶ τὸ σημαντικώτερον, εἰσέβρυσαν ἀφθονώτερον οἱ τόκοι καὶ τὰ μερίσματα ἄλλων τε κεφαλαίων καὶ οὐχ ἦκιστα τῶν ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς τῶν φιλαρχαίων παραχωρηθέντων τῇ ἐταιρίᾳ, ὧν τὸ ἱστορικὸν γινώσκете ἐκ τῆς περυσινῆς ἡμῶν ἐντύπου λογοδοσίας.

Πάντων τούτων τῶν ἐσόδων τὰς λεπτομερεῖς θέλει σᾶς ἐκθέσει ὁ ταμίας μετ' ὀλίγον. Καὶ ὁ μὲν κατάλογος πάντων τῶν πληρωσάντων συνδρομὴν ἐν τῷ ἔτει, ὁ προσσητημένος εἰς τὴν ἔκθεσιν παύτην, δεικνύει ποῖοι τῶν ἐταίρων ἔδωκαν ποσὰ μείζονα τοῦ κατὰ τὸν ὄργανισμὸν ἐλαχίστου.

Τώρα δὲ ἐδῶ ἐξαίρομεν μόνον τὰ ὀνόματα τῶν πρὸς τὴν ἑταιρίαν ἐλευθεριωτέρων, τῶν ὄντων ἀπὸ 100 δρ. καὶ ἀνωτέρω.

Ἰω. Π. Λαδόπουλος ἐκ τῶν ἐν Ἀθήναις προσήνεγκεν 1000 δρ. ὀρίσας τοῦ τόκου των νὰ γίνηται χρῆσις. Ἰω. Κοντογιαννάκης ἐν Πετρούπολει 1150 δρ. συνδρομὴν δύο ἐτῶν. Πέτρος Ῥώμας ἐν Βιέννῃ δρ. 202, 60. Γ. Συμβουλίδης ἐν Πετρούπολει προσήνεγκε πρὸς τὴ ἑτησίᾳ αὐτοῦ τριακονταδράχμω συνδρομῇ καὶ 2 μετοχὰς τοῦ δανείου τῶν 6 ἑκατομμυρίων. Μιχ. Σπάρταλης ἐν Λονδίῳ δρ. 200. Ἐκ τῶν ἐν Καλκούττα ὁμογενῶν οἱ ἐξῆς Ἀμοιρος Π. Ζ., Ἀργέντης Λ. Α., Βαλέττας Ν. Ἰ., Βλαστός Θ. Α., Βούρος Α. Ζ., Δεσύλλας Ἰ., Καρυδιάς Α. Ζ., Κουβέλας Δ., Πετροκοκκίνος Στ. Ε., Ῥάλλης Α. Θ. ἔδωκαν ἀνὰ δρ. 116,30 ἕκαστος, συνδρομὴν δύο ἐτῶν. Αὐγουστῆς Κ. Ἀγέλαστος ἐν Λονδίῳ δρ. 114. Κύριλλος πατριάρχης Ἱεροσολύμων δρ. 100. Ἰάκωβος Ῥάλλης ἐν Μεδιολάνῳ δρ. 100. Εἶναι δὲ καὶ δύο κοινὰ ἤτοι σωματεία κατατακτέα ἐν τοῖς ἐλευθερίοις· τὸ ἡμέτερον ἔθνικὸν Πανεπιστήμιον διὰ 1000 δρ. καὶ ὁ δῆμος Ἑρμοουπλιτῶν διὰ δρ. 400.

Ἐκ τῶν ἐπιτρόπων τῆς ἑταιρίας οἱ ἐν τῷ ἔτει τούτῳ ἐνεργήσαντες προθύμως καὶ διὰ τοῦτο ἀξιοὶ τῆς ἡμετέρας εὐγνωμοσύνης εἶναι· ὁ ἐν Καλκούττα τῶν ἀνατολικῶν Ἰνδιῶν ἀρχιμανδρίτης Γρηγόριος Ἰωαννίδης καὶ ὁ ἐν Πετρούπολει ἰατρός Γεώργ. Συμβουλίδης. Ἐπι δὲ ὁ ἐν Πειραιεὶ Λουκάς Ῥάλλης, μέλος τοῦ συμβουλίου ἐπίτιμον, ἐξηκολούθησεν, ὡς πρὶν, ἐνεργῶν ἀποτελεσματικῶς ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τῆς ἑταιρίας.

Ἔργα ἀρχαιολογικά, εἰς ἃ τὸ πλεῖστον μέρος τῶν εἰσπραχθέντων ἔδαπανήθη, εἶναι τὰ ἐξῆς.

Α'. Ἀνασκαφαί. Ἐγένοντο τρεῖς ἀνασκαφαί· δύο μικραὶ καὶ ὀλιγοχρόνιοι, καὶ μία ὀπωσοῦν μείζων καὶ ἔτι διαρκούσα.

Ἡ προτέρα τῶν μικρῶν ἀνασκαφῶν ἐγένετο ἐνταῦθα ἐν τῷ Δ'. τμήματι τῆς πόλεως πρὸς τὴ δυτικομεσημβρινῇ γωνίᾳ τῆς Ἀττάλου στοᾶς, ἥτοι ἐν τῷ ἑρειπίῳ τῆς λεγομένης Πυργιωτίσσης· ἦτο δὲ κυρίως ἐξακολουθήσας τῆς ἀπὸ πέρυσιν διακοπίσης ἀνακαθάρσεως καὶ εὐθετήσεως τῶν ἤδη πρότερον κατὰ τὸ πλεῖστον ἀνασκαφέντων τόπων. Ἀλλὰ καὶ πάλιν τὸ συμβούλιον δὲν ἐξέτελεσε πᾶν ὅ,τι ἐσκόπει, τὸ μὲν ἕνεκα προσωρινῆς ἐνδείας χρημάτων ἐν τῷ ταμείῳ, ἐπελθούσης περὶ τὰ τέλη τοῦ Αὐγούστου, τὸ δὲ καὶ ἕνεκα ἄλλου ἐμποδίου. Τὸ ἐμπόδιον ὅμως τοῦτο ἦτο, καθὼς λέγει ἡ παροιμία, διὰ καλὸν ταύτην τὴν φορὰν. Ἐμποδίσθησαν οἱ ἐργάται νὰ κινῶνται ἐλευθέρως εἰς τὸν στενόχωρον ἐκεῖνον τόπον, καὶ διεκόπη τὸ ἔργον, ἵνα παρασχεθῇ ἡ δέουσα εὐκολία εἰς τὴν τέλος πάντων ὀριστικὴν ἀντιγραφὴν καὶ ἀπεικόνισιν τῶν γνωστῶν ἐκεῖνων δύο ἐνεπιγράφων τῆς Πυργιωτίσσης πλακῶν, ἣν ἐξεπόνησεν ὁ συνάδελφος ἡμῶν Π. Εὐστρατιάδης καὶ παρέδωκεν εἰς τὴν σπουδὴν τῶν ἀρχαιολόγων διὰ τοῦ τελευταίου τῆς Ἀρχαιολογικῆς ἐφημερίδος τεύχους. Ὅμως δὲ, πρὸ τῆς διακοπῆς τῶν σκαφῶν καὶ εὐθετήσεων, ἐν διαστήματι ἑπτὰ περίπου ἑβδομάδων ἐγένετο ἱκανὴ ἐκεῖ ἐργασία· ἐφάνη γραμμὴ τις τοίχου πωρίνων λίθων πρὸς τῷ ὅλως γυμνωθέντι νοτίῳ προσώπῳ τοῦ μαρμαρίνου τετραγώνου κρηπιδώματος, περίβολόν τινα ἴσως τεκμηριούσα αὐτῆς τῆς στοᾶς ἢ ἄλλου παλαιοῦ κτιρίου, ἐξήχθησαν ὄχι ὀλίγαι ἐπιγραφαὶ ἐκ τοῦ γόμου τοῦ κρηπιδώματος, περιεφράχθη ὁ τόπος κάλλιον, γενομένης πρὸς τοῦτο χρήσεως τῶν μεγάλων ἀχρήστων λίθων τοῦ ἑρειπίου, διευθετήθησαν καταλλήλως ἐν τῷ δυτικῶς τῆς στοᾶς δι' ἀνασκαφῆς κερδηθέντι δαπέδῳ βάθρα καὶ ἄλλα ὀγκώδη μάρμαρα ἐνεπίγραφα, ὥστε νὰ εἶναι προσιτὰ τοῖς ἀρχαιολογοῦσι, ἀνιδρύθη ἐπὶ τοῦ ἐμβαδοῦ τῆς στοᾶς ὀρθὸν τὸ αὐτόθι πρὸ ἐτῶν εὐρεθὲν μέγα χορηγικὸν μνημεῖον τοῦ Φλάμμα, ὑπεστηρίχθη τέλος μεταλλίνοις ράβδοις ἢ ἄνω φλιά τῆς θύρας τοῦ νοτιωτάτου δωματίου τῆς στοᾶς, χροίζουσα τοιαύτης ἐπιμελείας, ὡς καὶ ἡ ἑτέρα τῶν παραστάδων τοῦ πλαγιόθεν μεγάλου θυρώματος. Μένουσι δ' ἔτι ἐκεῖ ἔργα νὰ γίνωσιν, ἂ. ἡ ὀλοτελής διάλυσις τοῦ μαρμαρίνου ὀγκώδους κρηπιδώματος, ἵνα ἐξαχθῶσι καὶ γνωσθῶσι πάντες οἱ ἐν αὐτῷ ἐνεπίγραφοι λίθοι, (οἵτινες ἐν μέρει εἶναι συμπληρωτικοὶ ἄλλων τοιούτων πρότερον αὐτόθεν ἐξαχθέντων,) καὶ γίνῃ οὕτω δυνατὴ τέλος πάντων ἡ ἄρτιος ἔκδοσις μιᾶς σημαντικῆς εἰς πολλὰ τεμάχια τεθραυσμένης στήλης ἐφηδικῆς, ἐν ἣ μνημονεύονται Σύλλεια, ἀγῶν εἰς τιμὴν τοῦ

πορθητοῦ τῶν Ἀθηνῶν Σύλλα τοῦ Ῥωμαίου, (*) β'. νὰ κατασκευασθῆ κλίμαξ ἀπὸ τοῦ θυρίου τοῦ αὐλογύρου κατάγουσα εὐχερῶς τοὺς περιέργους εἰς τὴν ἐσκαμμένην καὶ διηυθετημένην περιοχὴν τῆς στοᾶς. Οὕτω θὰ γίνῃ ὁ τόπος οὗτος καλὸν ὀρμητήριο, ἀφ' ὅπου νὰ χωρήσῃ περαιτέρω πρὸς βορρᾶν ἢ ἀνασκαφὴ καὶ ἀνακάθαρσις τῶν μεσαίων τῆς στοᾶς μερῶν, ὅταν ταῦτα, ὡς ἐλπίζεται, προσεχῶς μεταβῶσιν ἰπὸ τῆς κυριότητος ἰδιωτῶν εἰς τὴν τοῦ δημοσίου. Ταῦτα τὰ ἔργα συνιστῶμεν εἰς τὸ μέλλον συμβούλιον. Ἐδαπανήθησαν δὲ εἰς τὴν ἀνασκαφὴν ταύτην καὶ διευθετήσιν δρ. 1464.

Ἡ δευτέρα τῶν μικρῶν ἀνασκαφῶν ἐγένετο ἐν τῷ τόπῳ, τῷ μεταξὺ τοῦ ᾠδείου Ἡρώδου καὶ τοῦ θεάτρου τοῦ Διονυσιακοῦ, πρὸς τῇ μεσημβρινῇ προσόψει τοῦ τείχους τοῦ καλουμένου κοινῶς Σερπεντιζέ, ἔνθα ἐκεῖναι αἱ μεγάλαι ἀψίδες αἱ γεμισμέναι φαίνονται, καὶ ἀρχαιολόγοι τινὲς τὴν ποτὲ στοᾶν τοῦ βασιλέως Εὐμένους τοποθετοῦσιν. Ἐγένετο δὲ κατ' ἀξίωσιν τοῦ ὑπουργείου τῆς παιδείας. Τὸ ὑπουργεῖον δηλ. εἶχεν ἤδη πρότερον ἐπιχειρήσει δημοσίᾳ δαπάνῃ σκαφὴν τινα πρὸς τῇ δυτικῇ γωνίᾳ τοῦ ᾠδείου, τὸ μὲν ἵνα ἀναδείξῃ κάλλιον τὴν γωνίαν ταύτην, τὸ δὲ καὶ ἵνα μεταχειρισθῆ τὰ ἐκ τοῦ ἔργου χώματα πρὸς ἰσοπέδωσιν τῆς ἀπέναντι δενδροφύτου πλατείας, καὶ ἀφοῦ ἐχώρησεν ἐπὶ ποσὸν καὶ ἀνέδειξεν ἀντηρίδας τινὰς καλῶς σωζομένας ἐκεῖ, ἔγραψε πρὸς τὴν ἑταιρίαν, ἀνατιθέμενον αὐτῇ ἰδίως τὴν σκαφὴν τοῦ τόπου τοῦ πέραν τῆς ἀνατολικῆς γωνίας τοῦ ᾠδείου, ἔνθα πρὸ ἐξ ἑτῶν ἀνασκαφὴ τις ὑπὸ τῆς ἑταιρίας γενομένη πρὸς τῇ βάσει τοῦ Σερπεντιζέ δὲν εἶχε προχωρήσει πολὺ καὶ διεκόπη. Ὅθεν ἐπανελήφθη νῦν τὸ ἔργον ἀπὸ τῶν μέσων τοῦ Ἀπριλίου, καὶ γενομένης ἐργασίας μέχρι τῆς 20 Μαΐου, ἀπεκομίσθησαν μέτρα κυβικὰ χώματος τοῦ πρὸς τῷ τείχει 15'27. Δὲν ἔδειξε δὲ ἐπὶ μῆκος μέτρων ἑννέα ἀπὸ δυσμῶν πρὸς ἀνατολὰς γυμνωθὲν τὸ πρόσωπον τοῦ τείχους οὐδὲν περιέργον, εἰμὴ ὅτι ἐκλείπει ἡ καλὴ ἐκείνη αὐτοῦ ἐξ ἐπιμελῶς εἰργασμένων ὑμηττειῶν λίθων κάτω κρηπίς καὶ προβαίνει εἰς μέσον ἄλλη χυδαιότερα οἰκοδομία ἐκ λίθων παρίνων μετὰ ἀμμοκονίας καὶ που καὶ ἐντεθειμένων πλίνθων ὀπτῶν. Ἐκλείπουν δὲ παρεμπρὸς πρὸς ἀνατολὰς καὶ ἐκεῖνα τὰ ὀγκώδη τετράγωνα κτίσματα, τὰ δίκην ἀντηρίδων προεξέχοντα, περὶ ὧν ἐν τῇ λογοδοσίᾳ τοῦ ἔτους 1865 ἐκάμαμεν λόγον, ὅτε εἶχον φανῆ δύο τοιαῦτα· τῶρα δὲ ἐν μόνον ἔτι ὅμοιον ἐγυμνώθη ὀλόκληρον, ἀφοῦ εἶχε φανῆ ἤδη πρότερον, καὶ πλέον οὐ ἐφ' ἱκανὰ πρὸς ἀνατολὰς μέτρα, δηλ. μέχρι περίπου τῆς 11 γεμισμένης ἀψίδος. Ἄλλως δὲ ἐν τοῖς χώμασι φύρδην μίγδην εὐρέθησάν τινα εἰργασμένων μαρμάρων θραύσματα ὄχι λόγου ἄξια, καὶ 2—3 κιονίσκοι ἐπιτύμβιοι, ἄλλοθεν βεβαίως μετακομισθέντες ποτὲ αὐτόσε, ἀξιωτέρα δὲ λόγου μία, ἄνωθεν πιθανῶς ἐκ τῆς ἀκροπόλεως καταβρίφθεισα πρόπαλαι, ἀναθηματικὴ ἐπιγραφή Βαχχίου τινός, ἀναθέντος τι τῇ Ἀθηνᾶ τῇ Ὀργάνῃ. Ἐδαπανήθησαν εἰς τὸ ἔργον τοῦτο δραχμαὶ 839,85.

Ἡ δὲ τρίτη ἀνασκαφὴ ἡ μεῖζων, ἡ καὶ διαρκούσα εἰσέτι, ἤρξατο τῇ 25 Φεβρουαρίου ἐνεστῶτος ἔτους ἐν τῷ ἔξω Κεραμεικῷ, ἡ, ἐπειδὴ τινες δὲν νομίζουσι ἀσφαλὲς τὸ ὄνομα τοῦτο διὰ τὸν τόπον ὃν νοοῦμεν, ἄς εἴπωμεν, πρὸς δυσμὰς τῆς πόλεως παρὰ τὸ ἐκκλησιδίου τῆς ἀγ. Τριάδος, ἔνθα πρὸ ἐτῶν ὀκτῶ ἰδιωταὶ τινες καὶ ἡ κυβέρνησις ἀνασκάψαντες μέρος τοῦ γνωστοῦ τοῖς πᾶσι γηλόφου ἀνέδειξαν πολλὰ μνήματα ἄξια λόγου κατὰ χώραν ἰδρυμένα καὶ ἐν γραμμῇ ἀπ' ἀνατολῶν πρὸς δυσμὰς, οὐ παραλλαττούση πολὺ τῆς εὐθείας. Ἐφέτος δὲ πρώτην φοράν ἐπελήφθη καὶ ἡ ἑταιρία τοῦ ἐκεῖ ἔργου. Ἀφοῦ δηλαδὴ τὸ συμβούλιον ἐπληροφορήθη, ὅτι οὐ μικρὸν μέρος τοῦ γηλόφου, τοῦ ὑποτιθεμένου εὐλόγως ὅτι καλύπτει ὅμοια ἄλλα μνήματα, περιήλθεν εἰς τὴν κυριότητα τοῦ δημοσίου, ἐπεχείρησε τὴν ἀνασκαφὴν, ἐλπίζον, ὅτι καὶ οἱ ἄλλοι ἰδιωτικοὶ αὐτόθι τόποι ὁμοίως ἀγοραζόμενοι ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως θὰ παρείχον εἰς τὴν ἑταιρίαν τὴν εὐκολίαν τοῦ νὰ ἐξακολουθήσῃ καὶ φέρῃ τῷ χρόνῳ εἰς τέλος τὴν ὅλην ἀνασκαφὴν. Τὸ πρᾶγμα ἤξιζε τὸν κόπον καὶ τὴν δαπάνην. Νεκρόπολις, οἷα οὐδαμοῦ τῆς Ἑλλάδος εἶναι γνωστὴ ὑπάρχουσα, εἶχεν ἐκεῖ ἐν μέρει ἤδη πρότερον ἀναφανῆ, καὶ ἐλπίδες ἦσαν μεγάλαι, ὅτι ἠδύνατο ν' ἀνευρεθῆ ὁδὸς τις ἐκεῖ που

(*) Περὶ ταύτης τῆς στήλης ἐδόθη πρὸ ἐτῶν ἡ πρώτη εἰδήσις ἐν τῷ Φιλίστορι τόμῳ Α', σελ. 49. Ἔως τῶρα συνήχθησαν περὶ τὰ 300 αὐτῆς κομμάτια καὶ ἀνεγράφησαν καὶ ἐμελετήθησαν, ἐξ ὧν τὰ 50 περίπου εἶναι κέρδος τῆς τελευταίας ἀνασκαφῆς, ἐκ τῆς προσεχούσης δὲ περιμένονται καὶ ἄλλα ἔτι ὑπολείπονται πρὸς ἀπαρτισμὸν τοῦ ὅλου.

ἀρχαία, ἢ ἡεῖς Ἐλευσίνα, ἢ ἡεῖς Ἀκαδημίαν ἄγουσα, ἐπομένως καὶ μνήματα δημοσία ἰδρυμένα ὑπὸ τῶν πάλαι Ἀθηναίων, ὅσα ὁ Παυσανίας καὶ ἄλλοι ἀρχαῖοι ἀναφέρουσιν, οὕτω δὲ καὶ τὰ τῆς Ἀθηναϊκῆς τοπογραφίας γενικώτερον νὰ διηρωτισθῶσι. Καὶ λοιπὸν πρῶτον, ἀπὸ τοῦ ἀνατολικωτάτου ἐμφανοῦς ἄκρου τοῦ ἐκεῖ ὕδραγωγείου ἀρχῆς γενομένης, ἀνοίχθη εὐρεία τάφρος πρὸς νότον, παραμείβουσα τὴν δυτικὴν στοᾶν τοῦ ἐκκλησιδίου καὶ φθάνουσα ἕως ἀντικρῦ περίπου τοῦ γνωστοῦ μνήματος τοῦ ἱππέως Δεξίλεω, εἶτα δὲ ἄλλης ἀρχῆς γενομένης ἀπὸ τοῦ δυτικωτάτου ἄκρου τοῦ γηλόφου εὐρύνη ἐπὶ πλέον ἢ πρῶην ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως ἀνοιχθεῖσα τάφρος, καὶ ἐχώρησε νῦν ἢ σκαφή πρὸς ἀνατολὰς καὶ πολὺ ἐπέκεινα τοῦ μνήματος τοῦ Δεξίλεω. Μετὰ ταῦτα ἀπεκομίσθη καὶ ὅλον τὸ πρὸς βορρᾶν τοῦ ἡμίσεος τῆς ἀπ' ἀνατολῶν πρὸς δυσμὰς τάφρου ἀπομένον τριγωνικὸν μέρος τοῦ γηλόφου, τὰς τελευταίας δὲ ταύτας ἡμέρας εὐρύνεται ἐπὶ πλέον ἢ μνησθεῖσα μεγάλη τάφρος, ἀποκομιζομένων χωμάτων ἐκ τοῦ ὄχθου αὐτῆς τοῦ ἀριστεροῦ τοῖς πρὸς ἀνατολὰς χωροῦσι, καθὼς πρότερον εὐρύνη κατὰ τὸν δεξιὸν τῆς ὄχθου, ὅτε, ὡς εἶπομεν, ἐχώρησεν ἢ σκαφή καὶ ἐπέκεινα τοῦ μνήματος τοῦ Δεξίλεω. Τούτων δὲ οὕτω γενομένων, μέρος σημαντικὸν τοῦ ὅλου λόφου ἐξέλιπε, τὰ μνήματα τὰ ὀρθὰ ἔγιναν κατὰ τὸ πλεῖστον περίφαντα καὶ ἢ φυσιογνωμία τῶν τόπων ἱκανῶς ἥλλαξεν. Ἀπεκομίσθησαν δὲ μέχρι τοῦδε χώματος κυβικὰ μέτρα 6855.

Ὅχι δὲ ἄνευ λόγου οὕτω εἰς τὴν σκαφὴν ἐχώρησε τὸ συμβούλιον. Ἦτο δηλαδὴ περιέργον πρῶτον νὰ μάθῃ, ἂν γραμμὴ τις μνημάτων ὑπάρχει ἀπὸ τοῦ Δεξίλεω μνήματος πρὸς τὴν Ἀκαδημίαν, ἀλλὰ πρὸς τοῦτο δὲν ἔταμε τὴν εὐθυτάτην ὁδὸν, διότι ἐμποδῶν ἦτο τὸ ἐκκλησιδίον ἢ καθαίρεισις τοῦ ὀπίου δὲν ἐκρίθη ἔγκαιρος ἐν αὐτῇ τῇ ἀρχῇ τοῦ ἔργου, ἀλλ' ἐν τῷ τέλει, τῆς ἀνάγκης κελευούσης. Εἶτα ἀφοῦ ἐν τῇ ἀνοιχθείσῃ ὡδὲ τάφρῳ, σποράδην μόνον καὶ ὄχι ἐν γραμμῇ εὐρέ τινας τάφους καὶ κιονίσκους καὶ ἀνάγλυφα ἐκτετοπισμένα, οὐδὲν δὲ σχεδὸν κατὰ χώραν ἰδρυμένον μνημα, ἔκαμε τὴν ῥηθεῖσαν ἀπὸ δυσμῶν πρὸς ἀνατολὰς εὐρυνσιν, ἵνα ἴδῃ, ἂν σώζεται γραμμὴ μνημάτων ἀντικρῦζουσα πρὸς τὰ τοῦ Δεξίλεω καὶ λοιπὰ μέχρι τοῦ Χαρωνείου, τὰ ὁποῖα πάντα πρὸ ἐτῶν ἀνακαλυφθέντα ἔβλεπαν πρὸς βορρᾶν. Ἐνταῦθα ἐπετύχομεν ἱκανῶς τοῦ ζητούμενου, διότι εὐρέθησαν τῷ ὄντι κατὰ χώραν καὶ ὅπως ἐν γραμμῇ, ἀντικρῦζοντα τοῖς προειρημένοις μνήματα ἐπτά, ἐξ ὧν τὰ πέντε καὶ ἀναγλύφοις κεκοσμημένα, ἔτι δὲ καὶ δύο τριῶν βάσεις μόνον, καὶ οὕτω ἐγνώσθη, ὅτι εἶναι ἐδῶ ὁδός, ὄχι μὲν ἰσοπλατῆς πανταχοῦ καὶ κανονικῆ, ἀλλ' ὅμως ὁδός. Ἄν δὲ εἶναι αὕτη ἢ ἐπ' Ἐλευσίνα ποτε ἄγουσα ἢ ἄλλη τις μερικὴ ἐντὸς τῆς νεκροπόλεως, βραχεῖαν ὅπως οὖν ἔχουσα τὴν διεύθυνσιν, τοῦτο εἰσέτι ἄδηλον· διότι καὶ μὲν εὐρέθη τις κατὰ τὰς πρώτας ἐβδομάδας τῆς ἀνασκαφῆς ἐπιγραφὴ λέγουσα «ὄρος τῆς ὁδοῦ τῆς Ἐλευσινάδε», ἀλλὰ οὐδὲν αὕτη ὀρίζει ἀκριβῶς, διότι εὐρέθη ἐκτετοπισμένη καὶ δὴ ἐν τῷ ὕδραγωγείῳ, καὶ δὲν ὠφελεῖ πολὺ τὸ ὅτι ὑποτίθεται ὡς ὄχι πολὺ μακρὰν τῆς ἀρχικῆς θέσεώς της εὐρεθεῖσα. Ἀπὸ δὲ τοῦ Δεξίλεω μνήματος πρὸς ἀνατολὰς καὶ τὴν πόλιν εὐρέθησαν ὀγκώδη τινὰ κρηπιδώματα μνημάτων κατεστραμμένων, βλεπόντων ποτὲ πρὸς βορρᾶν, ἀλλ' ἀντικρῦ τούτων, ἐνθα τὰς τελευταίας ταύτας ἡμέρας, ὡς εἶπα, σκάπτομεν, οὐδὲν εἰσέτι εὐρέθη μνημα, οὐτ' ἐν γραμμῇ οὔτε ἄλλως. Ὑπὸ δὲ τὸ τριγωνικὸν πρόσβορρον μέρος τοῦ γηλόφου ἀποκομισθέντων τῶν χωμάτων εὐρέθησαν, ἐκτὸς δύο κακῶς ἐκτισμένων καὶ ἄνευ θεμελίων οἰκοδομημάτων ἀγνώστου ἡμῖν χρήσεως, τὰ ὁποῖα διελύσαμεν καὶ ἐξηφανίσαμεν, κρατήσαντες μόνον σημείωσιν τοῦ σχήματος καὶ τῆς θέσεώς των διὰ τὸ μέλλον ἐν καιρῷ εὐθέτω νὰ ἐκδοθῇ σχεδιογράφημα τῆς ὅλης ἀνασκαφῆς, εὐρέθησαν, λέγω, ὄχι ὀλίγοι τάφοι καὶ κιονίσκοι καὶ μνηματὰ τινὰ μετ' ἀναγλύφων ἐν μέρει εἰς τὴν θέσιν των, κατὰ διαφόρους δὲ διευθύνσεις, ἀλλὰ μᾶλλον πρὸς βορρᾶν βλέποντα. Τοσαῦτα γενικῶς περὶ τῶν φανερωθειῶν γραμμῶν μνημάτων ἢ τῆς αὐτῶν ἐλλείψεως.

Νῦν δὲ συλλήβδην λέγομεν περὶ τοῦ ποσοῦ καὶ ποιῶν πάντων τῶν ἀνεσκαμμένων μνημάτων καὶ τῆς αὐτῶν ὀριζοντείου θέσεως, πρῶτον δὲ περὶ ταύτης. Τὰ πλεῖστα τῶν πρὸς βορρᾶν τῆς μεγάλης τάφρου κατὰ χώραν ἰδρυμένων ἔτι καὶ νῦν εἶναι περίπου ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ ὕδραγωγείου, ἀλλ' ὄχι πάντα, διότι εἶναι τινὰ καὶ χαμηλότερα, καὶ ἀγνοοῦμεν εἰσέτι πόσον βαθύτερον θὰ εὐρεθῇ τὸ φυσικὸν ἔδαφος. Πάντα δὲ τὰ μνήματα φαίνονται ἐπὶ συμπεφορημένων χωμάτων ἰδρυμένα καὶ πολλοὶ τάφοι ἀσημότεροι ἢ κεράμιοι ἢ λιθόκτιστοι εὐρέθησαν ἐνιαχοῦ ἀλλεπάλληλοι κατὰ διάφορα στρώματα γῆς (*). Τοῦτο δὲ λέγοντες ψάυομεν μόνον ἀναγκαίως, ἀλλὰ δὲν λύομεν

(*) Διὰ ἐπιφανῶς τοῦτο παρατηρήθη ἐπὶ τῶν πρὸς ἀνατολὰς τοῦ τοῦ Δεξίλεω μνήματος ὀγκωδῶν κατεστραμμένων μνημάτων.

τὸ ἀπὸ ὀκταετίας ἄλυτον ὑπὸ τῶν ἀρχαιολόγων ζήτημα τοῦ πῶς, πότε καὶ διὰ τί ἐσωρεύθησαν τὰ χῶματα ταῦτα τὰ κατὰ μέγα μέρος ἀμμόωδη, καὶ παντοίοις θραύσμασιν κεράμου καὶ ἄλλης ὕλης συμπεφυρμένα, καὶ ἐκάλυψαν μὲν τὰ βιθύτερον κείμενα καὶ μείζονα τῶν μνημάτων, ἐχρησίμευσαν δὲ καὶ εἰς τόσας μετὰ ταῦτα ἐνταφιάσεις. Τὸ πιθανώτερον φαίνεται, ὅτι ἡ ἐνταῦθα συμφορήσις τῶν χωμάτων καὶ ὁ τοῦ ὄλου ἐκτεταμένον γηλόφου σχηματισμὸς ἐγένετο κατὰ μικρὸν, ὄχι διὰ μιᾶς, συνετελέσθη δὲ ἤδη ἐν παλαιοῖς χρόνοις, τοῖς τοῦ β'. περίπου ἢ τὸ πολὺ τοῦ γ'. μετὰ Χρ. αἰῶνος· διότι χριστιανικὸν βεβαίως τάφον ἢ ἐπιγραφὴν δὲν εὑρομεν οὐδαμῶς. Εἰς τοὺς χρόνους τοῦ ἐκ τῶν τῆς προτέρας ἀνασκαφῆς παλαιοτάτου τῶν μνημάτων, τοῦ τοῦ Δεξιέω, ὅπερ ἀνέρχεται εἰς τὸ 394 πρὸ Χρ. ἔτος, πλησιάζουσι βεβαίως 2—3 τῶν νῦν ἀνακαλυφθέντων, τὰ δὲ πλείονα τῶν λοιπῶν εἶναι τῶν Μακεδονικῶν χρόνων καὶ ὀλίγα τινὰ τῶν Ῥωμαϊκῶν. Τὸ ὄλον δὲ ἐν τῇ νῦν ἀνασκαφῇ εὑρέθησαν, μνήματα μετ' ἀναγλύφων κατὰ χώραν ἰδρυμένα 5, ἄλλα ἀνάγλυφα ἐκτετοπισμένα πολὺ ἢ ὀλίγον 5, στήλαι πλακωταὶ ἀπλούστεραι καὶ τεχνικώτεραι μείζονες καὶ ἐλάσσονες, κατὰ χώραν τε καὶ ἐκτετοπισμένα 28, βίθρα ἐνεπίγραφα 2, κιονίσκοι κατὰ χώραν τε καὶ ἐκτετοπισμένοι 29, ἐν δὲ μνήμα ἄξιον λόγου ἔχει σχῆμα εὐμήκουσ ῥαβδωτοῦ κίονος τῆς δωρίας τάξεως μὲ κιονόκρανον ἄνω καὶ ἐπ' αὐτοῦ κολοβὴν ὑδρίαν, ἰδρυμένον δὲ κατὰ χώραν ἐπὶ στρογγύλης κομφῆς βάσεως. Κεφάλαιον αὐτῶν 70.

Πάντα δὲ ταῦτα τὰ μνήματα εἶναι, ἐκτὸς δύο μόνων, ἐνεπίγραφα. Αἱ ἐπιγραφαὶ τῶν παρουσιάζουσιν ἱκανὰ τὰ περιέργα, ὡς θέλει δειχθῆ ὅταν ποτὲ ἐκδοθῶσιν. (*)

Ἐκ τῶν ἀναγλύφων ἐν μέγα, ἀνεπίγραφον, ἔχον τρεῖς μορᾶς, δύο γυναικῶν καὶ ἐνὸς πρεσβύτου, ἐφάνη εἰς τοὺς πλείστους τῶν φοιτῶντων εἰς τὴν ἀνασκαφὴν ὡς τὸ κάλλιστον κατὰ τέχνην, ἐν δευτέρᾳ τάξει ἐτέθη τὸ τῆς Ἡγησοῦς ἀνάγλυφον, ἢ τὸ τῆς Μίκας καὶ τοῦ Δίωνος, διότι ἐδιχάσθησαν αἱ γυνῶμαι τῶν κριτῶν, ἐν τρίτῃ καὶ τετάρτῃ τὸ τοῦ Λεσβίου Ὀνησίμου καὶ τὰ λοιπὰ, μετὰ τῶν ὁποίων ὁμοῦς ἐν εὐμέγεθες, τῶν Ῥωμαϊκῶν βεβαίως χρόνων τῶν μ. Χρ. τὸ τῆς Ἀλεξάνδρας, πιθανῶς ἱερείας τῆς Ἰσιδος, εἴλκυσε πολλῶν τὴν προσοχὴν καὶ ἤρесе καὶ ὑπὲρ πάντα τὰ ἄλλα, διὰ τὸν ἐπιδεικτικὸν αὐτοῦ ἱματισμὸν καὶ τὴν σοβαρὰν στάσιν. Εὑρέθη δὲ τοῦτο ἀρκετὰ ὑψηλὰ ἐν τῷ γηλόφῳ, ἐν μόλις μέτρον κάτωθεν τῆς ἐπιφανείας δυτικομεσημβρινῶς τοῦ ἐκκλησιδίου, ἀντικρὺ τῶν Ἀγαθωνεῖων μνημάτων, ἐν τοῖς χῶμασι τεθαμμένον καὶ ἄνευ τῆς βάσεώς του, κολοβὸν δὲ καὶ κατὰ τὸ ἥμισυ τοῦ πλάτους του, ἐνθα πιθανώτατα ἦτο ἀναγεγλυμμένη ποτὲ καὶ μορφή ἀνδρός, ἢ τοῦ συμβίου τῆς ἱερείας, ὡς τοῦτο εἰκάζομεν ἐκ τῶν ὁμοίων ἐν τῇ Ἀδριανῷ στοᾶ καὶ ἀλλαχοῦ διατηρουμένων ἀναγλύφων.

Σημειώσεως δὲ ἄξιον κρίνομεν, ὅτι τὰ τε εὐτελεῆ καὶ τὰ πολυτελεῆ μνήματα εἶναι ἀναμιξῆ ἰδρυμένα, καὶ ὅτι αἱ ἐπιγραφαὶ τῶν δηλοῦσι καὶ Ἀττικοὺς δημότας καὶ ἰσοτελεῖς μετοίκους καὶ ξένους καὶ ἀπάτριδας κατὰ τὸ φαινόμενον, ὥστε ἐντελής ἰσοτιμία ἐβασίλευεν ἐν τῇ νεκροπόλει ταύτῃ.

Οὐδενὸς δὲ ἐκ τῆς ἱστορίας γνωστοῦ ἀνθρώπου μνήμα εὑρέθη. Ἐνὸς κωμωδιῶν ποιητοῦ, Εὐθύου ὀνομαζομένου, ἀνεύρομεν τὸ ἐγκωμιαστικὸν ἐπίγραμμα, ὃν τῶν Μακεδονικῶν χρόνων, ἄλλα μόνον ἐξ αὐτοῦ γνωστὸς ἡμῖν ὁ ἀνὴρ ἐγένετο καὶ οὐδαμῶθεν ἄλλοθεν.

Ἄλλ' ἐνῶ ταῦτα οὕτως ἐνταῦθα ἔχουσιν, ἐν ἄλλῃ θέσει, ἀπεχούση τῆς ἀγ. Τριάδος ὡς 300 βήματα πρὸς βορρᾶν, ἐν ἰδιωτικῷ κτήματι εὑρέθη μνήμα ἐν δημοσίᾳ ἰδρυμένον ποτὲ, τὸ ἐπὶ τῶν ἐν Κορίνθῳ πεσόντων ἱππέων ἐν ἔτει 394 πρὸ Χρ. ὅπερ εἶδεν ὁ Παυσανίας ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τῆς εἰς Ἀκαδημίαν καὶ ἀναφέρει. Ἀνεσώθη δὲ τοῦτο ὑπὸ τῆς ἐταιρίας εὐθύς κατὰ τὰς πρώτας ἡμέρας τῶν ἀνασκαφῶν, καὶ τὸ ἀναφέρομεν ἐνταῦθα ὄχι μόνον διότι τὸ ἀνέσωσεν ἡ ἐταιρία, ἀποζημιώσασα τὸν κατέχοντα αὐτὸ, ἀλλὰ καὶ διότι ἡ ἀνακάλυψις του ὀφείλεται εἰς τὴν ἀνασκαφὴν ταύτην. Ἄν αὕτη δὲν ἐγένετο, δὲν θὰ ἐγένετο καὶ συνομιλία τῶν γειτόνων τῆς ἀγ. Τριάδος μετὰ τοῦ ἀπομάχου φύλακος τῆς ἀνασκαφῆς περὶ τοιοῦτων πραγμάτων, ὡς ἐγένετο ὄντως, καὶ οὕτω εἰς τούτων λαβῶν ἀφορμὴν, ὁ κεραμεὺς ὁ ἀνασκάψας αὐτὸ πρὸ 9 ἐτῶν ἐν τῷ κτήματί του, τὸ ἐδήλωσεν εἰς μέλη τοῦ συμβουλίου τῆς ἐταιρίας, οὗτοι δὲ τὸ ἀνεγνώρισαν πρῶτοι. (**)

(*) Αἱ πλείστα αὐτῶν ἤδη ἐξεδόθησαν ἐν τῇ Ἐφημερ. Φιλομαθῶν καὶ ἐν τῷ Bulletin de l'école française d'Athènes, ἀλλ' ὄχι ἄνευ τινῶν σφαλμάτων. Συμπεριλήφθησαν δὲ ἐν ἀμφοτέροις τοῖς περιοδικοῖς καὶ τινες ἐπιγραφαὶ ὄχι ἐν ταύτῃ τῇ θέσει εὑρεθείσαι, διότι ἔτυχον νὰ κῆνται πρὸς τῷ ἐλεῖ φυλακείῳ τοῦ ἀπομάχου, μετακομισθεῖσι ἄλλοθεν ποθὲν.

(**) Ἰδὲ τὴν ἐπιγραφὴν του ἐκδομένην μικροῖς γράμμασιν ἐν Παλιγγεσιᾶς φύλλῳ τῆς 7 Μαρτίου 1870.

Πρὸς τούτοις λέγομεν, ὅτι εἰς ὄλον τὸ ἀνασκαφὲν ἐμβυθὸν εὐρέθησαν καὶ τάφοι πολλοὶ ἄνευ τι-
νος ἐπιτυμβίου λίθου, ὡσαύτως καὶ τινες πολυκόμματοι λάρνακες τῶν κοινοτάτων καὶ ἀκοσμητῶν,
ἔτι δὲ καὶ ἀγγεῖα πήλινα περιέχοντα ὡσαύτως κεκαυμένα. Τινὰς τῶν ἀπλῶν τάφων ἤνοιξε τὸ συμβούλιον
καὶ εἶδεν, ὅτι οἱ νεκροὶ κείνται βλέποντες πρὸς πάντα ἀδιαφόρως τοῦ ὀρίζοντος τὰ σημεῖα, εὐρε δὲ
ἐντάφια κτερίσματα ὄχι πολὺ σημαντικὰ πράγματα, χρυσᾶ τινὰ κοσμήματα καὶ Χαρωνεῖους ὀβολοὺς
ἓνα χρυσοῦν καὶ δύο ἀργυροῦς, καὶ ἀγγεῖα μικρὰ κοινὰ πήλινα ἃ σωλήνας ὀνομάζουσιν οἱ σκαφεῖς, καὶ
ὕαλινα μικρὰ βαλαντισειδῆ καὶ τάσια χαλκᾶ, καί τινὰ σκεῖη ἐφθαρμένα, οὐδὲν δὲ σχεδὸν ἐζωγραφη-
μένον ἀγγεῖον, ἂν καὶ θραύσματα τοιούτων πολλὰ καὶ καλὰ ἐν τοῖς χώμασιν ἐσκορπισμένα εὐρέθη-
σαν. Καὶ ἐν γένει δὲ τὰ οὕτω σποράδην ἐν τοῖς χώμασιν εὐρεθέντα πράγματα ὑπερτεροῦσι πολὺ κατὰ
τὴν σπουδαιότητα τὰ ἐντὸς τῶν ἀλυμάντων τάφων. Μετὰ τῆς δυνατῆς δὲ ἐπιμελείας περισυνάγει
ταῦτα τὸ συμβούλιον ὡς λείψανα τοῦ παλαιοῦ βίου λίαν διδακτικά. Ἐκ τούτων τὰ περιεργότερα
εἶναι γύψινα μῆτραι λύχνων καὶ ἀγγείων καὶ εἰδωλίων, ὅποια ἴσως νῦν πρῶτον παρουσιάζονται,
γύψινα μέρη ἀγαλμάτων φυσικοῦ μεθέγου, οἷον βραχίονες, ἔχοντες ἐντὸς κατὰ μῆκος ὡσαύτως πρὸς
συγκράτησιν τῆς γύψου, πήλινα μῆτραι εἰδωλίων καὶ μορφῶν, τμήμα ὀστείου πινακιδίου με ἀνά-
γλυτον παράστασιν, δοχεῖον μικρὸν πήλινον ἰατρικοῦ διὰ τοὺς ὀφθαλμοὺς με ἐντυπον ἐπιγραφὴν
Μ ο σ χ ῖ ω ν ο ς λ ὕ κ ι ο ν, ὅποια δοχεῖα ἐν Ἰταλίᾳ καὶ ἀλλαχοῦ ἄλλοτε εὐρέθησαν, χρίσματα
τοιχῶν ποικιλόχρωμα, ὧν τινὰ καὶ μ' ἐγκεχαραγμένους ἀνθεμίων γραμμὰς (graffiti), μία «ψῆφος
δημοσία» χαλκῆ, καὶ εἰ τι ἄλλο διαφεύγει ἡμῶν τῶρα τὴν προσοχὴν τὸ δὲ πολὺ πλῆθος τῶν πη-
λίνων λύχνων, τῶν ἐνεπιγράφων λαβῶν ἀμφορέων, καὶ τῶν κωνικῶν ἐκείνων καὶ πυραμι-
δοειδῶν καὶ ἀρτοειδῶν ἢ φακοειδῶν σωματίων ἐπίτηδες ἀποσιωπῶμεν, καὶ περ συνάγοντες καὶ
ταῦτα ἐπιμελῶς, μάλιστα τὰ τελευταῖα, διὰ τὰς ἐπιγραφὰς αὐτῶν καὶ τὰ ἐντυπα σύμβολα, τὰ
δυνάμενά ποτε νὰ συντελέσωσιν εἰς τὴν ὀριστικὴν τῶν ἐρμηνείαν τὴν ἐτι ζητουμένην. Πάντα δὲ
ταῦτα τὰ ἀντικείμενα, ἀδιακρίτως καὶ ἐπὶ τῶν κατωτάτων καὶ ἐπὶ τῶν ἀνωτάτων στιβάδων τοῦ
χώματος εὐρισκόμενα, εἶναι βεβαίως τῶν χρόνων τῆς πολυθείας καὶ οὐδὲ ἐν ἴσως τῶν χριστιανι-
κῶν. Οὕτω καὶ τέσσαρα τμήματα ἀλλοίων οὐχὶ νεκρικῶν ἐπιγραφῶν ἐν τοῖς χώμασιν εὐρεθέντα,
οὐδὲ αὐτὰ χριστιανικοὺς μαρτυροῦσι χρόνους, ἀλλὰ πολὺ παλαιότερους.

Ἐν τῇ συντόμῳ ταύτῃ ἐκθέσει βεβαίως τινὰ τῶν ῥητέων παρελείφθησαν, οἷον τὰ περὶ τάφων τινῶν
κτιστῶν ἰδιοσχημῶν, καὶ τὰ περὶ βόθρων τινῶν μεγάλων καὶ φρεάτων ἢ ἀναπνευστηρίων ὑπονόμου
τινὸς ἃ ἀνεφάνησαν κατὰ διάφορα μέρη τοῦ ἀνασκαφέντος χώρου· ἄλλα δὲ πάλιν ἴσως ὄχι τόσον
ἀναγκαῖα ἐβρέθησαν. Ἀλλὰ αἰτοῦμεν διὰ ταῦτα συγγνώμην, ὡς καὶ διὰ τὸ τυχὸν σκοτεινὸν τῆς
ἀφηγήσεως ἐν τισιν. Ὁ ἐπιμεμετρημένος ἡμῖν χρόνος, συμπίπτων με αὐτὴν τῶν ἔργων τὴν ἀκμὴν,
δὲν ἐπέτρεπε πλείονα διασκευὴν τῆς ὕλης, αἱ δὲ πολλαὶ μερικότητες εἰς ἃς προσείχομεν ἀναγκαίως,
μὴ τις ἡμᾶς διαφύγη, ἐμπόδιζαν τὴν καθολικωτέραν ἐποψίν. Λέγοντες δὲ τέλος τὴν γενομένην
δαπάνην τοῦ ἔργου, ὅτι εἶναι ἕως σήμερον χιλ. 5324,10, καὶ ἐκφράζοντες τὴν ἐλπίδα ἡμῶν, ὅτι
καὶ ἄλλα ἀξία λόγου πράγματα θ' ἀνακαλυφθῶσιν αὐτόθι, καὶ ἐτι πλέον ἐν τῇ πρὸς τὴν Ἀκαδη-
μίαν γραμμῇ, ἂν ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως ἀγορασθῶσιν οἱ τόποι καὶ παραχωρηθῶσι τῇ ἐταιρίᾳ εἰς
ἀνασκαφὴν, μεταβαίνομεν ἐπὶ τὰ ἄλλα ἔργα τοῦ ἔτους τούτου.

Πρὸς πλουτισμὸν τοῦ Μουσείου τῆς ἐταιρίας τοῦ ἐν τῷ Βαρβακείῳ, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν, τοῦ ἐθني-
κοῦ τῆς Ἑλλάδος Μουσείου, τοῦ ὁποῦ, κατὰ τὸν διέποντα ἡμᾶς ὄργανισμὸν, εἶναι κτῆμα πάντα
τὰ ὑπὸ τῆς ἐταιρίας ὡσαύτως ἀποκτώμενα ἀρχαῖα, ἐγένοντο ἀ γ ο ρ α ἰ ἐν τῷ ἔτει τούτῳ ὑπὲρ
τὰς πάντων τῶν προηγουμένων ἀπὸ τῆς συστάσεως τῆς ἐταιρίας ἐτῶν πλείοτεραι καὶ ποικιλώτε-
ραι. Ἀπεκτήθησαν ἀντὶ δραχμῶν 12065 πολλὰ καὶ παντοίας ὕλης καὶ τέχνης ἀρχαῖα. Περὶ τῆς
εἰδικῆς αὐτῶν ποιότητος δύσκολον μᾶς εἶναι νὰ λαλήσωμεν ἐν τῇ παρούσῃ ὥρᾳ. Τὸ καλλίτερον
εἶναι ἀντὶ ν' ἀκούσωσιν οἱ ἐταῖροι ἐνταῦθα ἅπαξ τοῦ ἔτους ἔπεα πτερόεντα περὶ τῶν ἀρχαίων τῆς
ἐταιρίας καὶ τῆς ἀξίας αὐτῶν τῆς καλλιτεχνικῆς ἢ ἐπιστημονικῆς, νὰ φοιτῶσι συχνὰ εἰς τὸ ἐν
τῷ Βαρβακείῳ Μουσεῖον πρὸς ἐπίσκεψιν αὐτῶν τῶν ἰδίων καὶ νὰ τέρπωνται καὶ διδάσκονται ἰδίαις
αἰσθήσεσι καὶ ἀσφαλέστερον. Εἶναι δὲ τὸ Μουσεῖον διὰ τε τοὺς ἐταίρους καὶ δι' ἅπαν τὸ κοινὸν
τῆς πρωτευούσης ἀνοικτὸν δις τῆς ἐβδομάδος, δευτέραν καὶ τετάρτην (*), παρεχομένων καὶ πασῶν
τῶν εὐκολιῶν εἰς τὴν χρῆσιν τῶν ἐν αὐτῷ, συμφώνως πρὸς τὰ ἀναγεγραμμένα ἐν τῷ ἐλευθερίῳ ὄρ-

(*) Τὸν μὲν χειμῶνα ἀπὸ τὰς 2—4 ὥρ. μετὰ μεσημέρ. τὸ δὲ θέρος ἀπὸ 3—5.

γανισμῷ τῆς ἐταιρίας. Ἐπλουτίσθη δὲ τὸ Μουσεῖον τοῦτο καὶ διὰ δωρεῶν τινῶν, ἃς ἔκαμαν εἰς αὐτὸ διάφοροι ἐν Ἀθήναις καὶ ἄλλοι κατοικοῦντες ὁμογενεῖς καὶ ἀλλογενεῖς, ὧν τὰ ὀνόματα θὰ περιληφθῶσιν εἰς τὴν ἐκθεσιν ταύτην ὅταν τυπωθῆ, ἀνεγράφοντο δὲ μετ' εὐγνωμοσύνης καὶ ἐν ταῖς μηνιαίαις δηλώσεσιν, ἃς τὸ γραφεῖον τῆς ἐταιρίας κατεχώριζεν ἐκάστοτε εἰς τὰς ἐφημερίδας τῆς πρωτευούσης.

Εἰς Μοῦσειακὰ ἔργα, ἧτοι συγκόλλησιν καὶ ἰδρυσιν καὶ ἄλλας ἐπιμελείας τῶν ἀρχαίων τῆς ἐταιρίας, τῶν ἐν τῷ Βαρβακείῳ καὶ ἀλλαχοῦ τῆς πόλεως, ἐδαπανήθησαν ἐν τῷ ἔτει δρ. 395,45.

Εἰς ἐπισκευὰς δὲ ἐν τῇ Ἀττάλου στοᾷ καὶ ἐν τῇ παρὰ τὴν ἁγ. Τριάδα νεκροπόλει δρ. 247,40.

Ἡ σὺνταξις τοῦ λεπτομεροῦς καταλόγου τῶν τῆς ἐταιρίας ἀρχαίων, ὅχι μόνον τῶν ἐν τῷ Βαρβακείῳ, ἀλλὰ καὶ τῶν ἀλλαχοῦ τῆς πόλεως ἐν διαφόροις περιοχαῖς κειμένων ἐξ ἀνάγκης πολλῆς, ἐπροχώρησεν ἐν τῷ ἔτει τούτῳ μέχρι τοῦ γενικοῦ ἀρ. 5140. (*) Πέρυσιν ὁ ἀριθμὸς οὗτος ἦτο 4700.

Ἡ βιβλιοθήκη τῆς ἐταιρίας ἠῤῥησε κατὰ 21 βιβλία, ὧν 20 μὲν ἐδωρήθησαν παρὰ διαφόρων ὁμογενῶν καὶ ἀλλογενῶν, ἐν δὲ ἡγοράσθη. Πίναξ αὐτῶν θὰ προσαρτηθῆ εἰς τὴν ἐκθεσιν ταύτην.

Τῆς ἀρχαιολογικῆς ἐφημερίδος, τῆς ὑπὸ τῆς ἐταιρίας ἐκδιδομένης δαπάνη τῆς κυβερνήσεως, ἐξεδόθησεν ἐν τῷ ἔτει τούτῳ δύο τεύχη, θέλουσι δὲ ἀκολουθεῖ ἐκδιδόμενα καὶ ἄλλα τάχιον ἢ βράδιον, ὡς ἐκάστοτε οἱ ὀλιγοστοὶ συντάκται τῶν ἐν αὐτῇ ἄρθρων εὐκολύνονται. Ἴνα δὲ γίνῃ ποικιλωτέρα καὶ χαριστέρα ἢ δημοσιευομένη ἀρχαιολογικὴ ὕλη, χρεῖα εἶναι συμπράξεως πλειόνων, ὅπερ εἰς τὸν μέλλοντα χρόνον ἐλπίζεται, αἴφνης δὲ διὰ μαγικῆς ράβδου τῆς ἐταιρίας δὲν κατορθοῦται, καὶ πρέπει νὰ μάθωμεν νὰ μὴ ζητῶμεν τὰ ἀδύνατα.

Ταῦτα εἶναι τὰ ἐνιαύσια ἔργα τοῦ συμβουλίου ὑμῶν.

(*) Μέχρι τῆς σήμερον, 27 Ἰουλίου 1870, οἱ ἐκτυποῦται τὸ παρὸν φύλλον ὁ ὅλος ἀριθμὸς τῶν καταλεγμένων ἀρχαίων ἀνέβη εἰς 5230, καὶ σύγκειται ἐκ τῶν ἐξῆς εἰδικῶν ἀριθμῶν. Διθίνων 1664, χαλκῶν 544, μολυβδίνων 460, σιδηρῶν 30, ἀργυρῶν 20, χρυσῶν 40, ὀστεινῶν 26, θαλίμων 79, διαφόρων ἀναμίκτων ὑλῶν 61, πηλίνων ἀγγείων 1230, πηλ. σκευῶν 138, πηλ. τύπων ἧτοι μητρῶν 35, πηλ. μορφῶν 467, πηλ. λύχνων 268, πηλ. θρυσμάτων 106, πηλ. πυραμιδοειδῶν καὶ κωνοειδῶν 45, πηλ. φακοειδῶν καὶ ἀρτοποιῶν 13, λαβῶν ἀμφορέων ἐνεπιγράφων 4. Ἰστίον δὲ ὅτι αἱ λαβαὶ ἀμφορέων ἐνεπιγράφοι συμποσοῦνται νῦν, ἀφοῦ τόσαι πολλαὶ συσκευασθήσαν καὶ ἐκ τῆς τελευταίας ἀνεσκαφῆς τῆς παρὰ τὴν ἁγ. Τριάδα, περὶ τὰς 7 χιλιάδας. Νομίσματα δὲ ὑπάρχουσιν, ἂν καὶ εἰσέτι ὄχι διατεταγμένα, χρυσᾶ μὲν 11, (τὰ πλείστα Βυζαντινὰ) ἀργυρᾶ δὲ μετὰ καὶ τῶν ἐκ τοῦ κράματος rotia ἢ billon περὶ τὰ 500, χαλκᾶ δὲ περὶ τὰς 9 χιλιάδας.

Υ. Γ. Τὸ ὀπίσω ἐν σελ. 9 μνημονευόμενον σχεδιογράφημα ταχύτερον ἢ ὅσον ἠλπίζαμεν κατασκευασθῆν ὑπὸ τοῦ συναδέλφου ἡμῶν Ἰω. Παπαδάκη ὑπεβλήθη κατ' αὐτὰς εἰς τὸ Συμβούλιον. Ὅθεν δημοσιεύεται ἐν τέλει τοῦ παρόντος φυλλαδίου, ἵνα οἱ φιλόρχειοι βοηθεῖα αὐτοῦ ἐναργέστερον ἀντιληφθῶσι τῶν κατὰ τὴν ἀνεσκαφὴν. Σημειωτέον δὲ, ὅτι ἐν αὐτῷ περιελήφθησαν καὶ τὰ μετὰ τὴν 14 Ἰουνίου ἕως σήμερον ἀναφανέντα μνήματα, ὧν φυσικῶς οὐδεμίαν ἠδύνατο νὰ γίνῃ μνεία ἐν τῇ ἐκθέσει ἡμῶν.

Μετὰ ταῦτα ὁ ταμίας ἐξέθηκε τὴν κατάστασιν τοῦ ταμείου τῆς ἐταιρίας

Α Π Ο Λ Ο

Τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τῆς ἐν Ἀθήναις Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρίας κατὰ τὸ

ΕΣΟΔΑ		Δραχ.	Λ.
Ἀπὸ περισσεύμα	ἐκ τοῦ ἀπολογισμοῦ τοῦ παρελθόντ. ἀρχαιολογικοῦ ἔτους	3971	42
» μερίσματα	τῆς Α'. ἑξαμηνίας τοῦ 1869 ἐπὶ τῶν εἰς τὴν Ἐθν. Τράπεζαν 8 καὶ 10 μετοχῶν τῆς Ἐταιρίας καὶ τοῦ Ἰω. Ῥώμα πρὸς δρ. 80 : 60/0 τοῖς 0/0 τὴν μετοχὴν Δρ. 1450,80		
» »	τῆς Β'. ἑξαμηνίας τοῦ 1869 ἐπὶ τῶν 8 καὶ 10 ὡσαύτως μετοχῶν τῆς Ἐταιρίας καὶ τοῦ Ἰω. Ῥώμα πρὸς δρ. 82 : 50/0 τὴν μετοχὴν. . . » 1485,	2935	80
» τόκους	δραχ. 145,600 κεφάλαιον τῶν 650 ὁμολογιῶν τοῦ Ἐθνικοῦ δανείου τῶν 28,000,000 πρὸς δρ. 224 ἐκάστη διήμερ. 110 ἤτοι ἀπὸ Ἰουνίου 25—15 8βρίου πρὸς δρ. 11 : 25/0 0/0 5,005		
» »	ἑξαμηνιαίας δραχ. 179,480 ὀνομαστικὴ ἀξία 641 ὁμολογιῶν ἐκ τῶν ἀνωτέρω πρὸς 9 0/0 8,076	13489	
» »	ἐτησίαις δραχ. 1800 ἀξία τῶν 18 ὁμολογιῶν τοῦ Ἐθνικοῦ δανείου τῶν 6,000,000 πρὸς 6 0/0. 108		
» προσφορὰς	τοῦ Ἰωάννου Λαδοπούλου	1000	
» πωλήσεις	ἀρχαιολογικῶν ἐφημερίδων	166	
» συνδρομὰς	τῶν κατὰ τὸ ἀρχαιολογικὸν τοῦτο ἔτος συνδραμόντων ἐταίρων, ὧν τινων ὁ ἀριθμὸς τὰ ὀνόματα, καὶ τὸ παρ' ἐκάστου τούτων καταβληθὲν δημοσιευθήσονται ἐν τῇ ἐκθέσει.	7840	
Τὸ ὅλον Δραχ.		29102	22

Ἔσοδα ἐν γένει ὡς ἀνωτέρω . . . . . Δρ. 29,102,22

Ἐξόδα ἐν γένει ὡς ἀνωτέρω . . . . . » 23,346,38

Περισεύμα προσθετόν εἰς τὴν περιουσίαν τῆς ἐταιρίας » 5,755,84

Περιουσία τῆς ἐν Ἀθήναις Ἀρχαιολογικῆς

Οἰκία ἐν Κηφισίᾳ, δωρηθεῖσα ὑπὸ τοῦ Κωνστ. Ἰωνίδου διὰ τοῦ ἀπὸ Ἰανουαρίου 1849 συμβολαιο-
 Οἰκία ἢ ἐρείπιον ἐν Ἀθήναις, ἀγορασθεῖσα ὑπὸ τῆς Ἐταιρίας χάριν ἀνασκαφῶν διὰ τοῦ ἀπὸ 27
 8 Ὀκτώ μετοχὰς ἐπ' ὀνόματι τῆς ἐν Ἀθήναις Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρίας εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τρά-
 1 Μία χρεωστικὴ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς ἀπὸ 11 Ἰουλίου 1869 ὑπ' ἀριθ. 749 ἐκ προσφορὰς
 20 Εἴκοσι ὁμολογίαι τοῦ ἐθνικοῦ δανείου τῶν 6,000,000, ἐξ ὧν ἡ 1 ἐδωρήθη εἰς τὴν Ἐταιρίαν
 Κουμανουδεῖου κληροδοτήματος, αἱ δὲ 2 ἐδωρήθησαν τῇ Ἐταιρίᾳ τὸν παρελθόντα Φεβρουά-
 635 Ἑξακόσται τριάκοντα πέντε ὁμολογίαι τοῦ ἐθνικοῦ δανείου τῶν 28,000,000 ἐκ τῶν μετὰ
 ὑπολειφθεῖσαι ὡς κεφάλαιον, ἀξία ὀνομαστικὴ ἀνὰ δραχμὰς 280 ἐκάστη . . . . .
 1 Μία χρεωστικὴ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς ἀπὸ 18 8βρίου 1869 ὑπ' ἀριθ. 933, διὰ τῆς ὁποίας συ-
 κεφάλαιον ἄθικτον καὶ ἀνέπαφον ἐκ δραχ. 150,461 ποσὸν . . . . .
 1 Μία χρεωστικὴ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς ἀπὸ 18 8βρίου 1869 ὑπ' ἀριθ. 932, διὰ τῆς ὁποίας
 γυρωθειῶν 9 ὁμολογιῶν ἐκ τῶν 650, ἀξία ὀνομαστικὴ ἀνὰ δραχμὰς 280 ἐκάστη . . . . .
 1 Μία χρεωστικὴ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς ἀπὸ 18 Ἀπριλίου 1870 ὑπ' ἀριθ. 1237, διὰ τῆς ὁ-
 πριλίου 1870 ἐξαργυρωθειῶν 6 ὁμολογιῶν ἐκ τῶν 641, ἀξία ὀνομαστικὴ ἀνὰ δραχμὰς 280
 Περισεύμα ἐκ τοῦ παρόντος ἀπολογισμοῦ, ὡς ἀνωτέρω, εἰς μετρητὰ ἐν τῷ ταμείῳ εὐρίσκόμενα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν
 ΓΕΩΡΓΙΟΣ Μ.
 Ταμίας τῆς ἐν Ἀθήναις

ἔχουσιν ὡς ἑξῆς.

ΓΙΣΜΟΣ

λήγον ἀρχαιολογικὸν ἔτος ἀπὸ τὸν Ἰούνιον τοῦ 1869 ἕως τὸν Ἰούνιον 1870.

ΕΞΟΔΑ		Δραχ.	Λ.
Εἰς ἀνασκαφὰς	ἐν τῷ ἔξω Κεραμειῷ ἐν ἀγία Τριάδι καὶ Πυργιωτίσῃ	6757, 51	
»	ἐν τῇ Εὐμενεῖῳ Στοᾷ	839, 85	7596 90
» ἀγορὰς ἀρχαίων	. . . . .	12065	—
» προμήθειαν	διαφόρων πραγμάτων	1000	
» δαπανήματα	διάφορα	969	13
» τυπωτικὰ καὶ δετικά.	. . . . .	175	75
» δαπανήματα	γραφείου.	231	—
» »	μουσείου.	340	60
» μισθοδοσίας	ὑπαλλήλων τῆς Ἐταιρίας.	968	—
Ὅσα πρὸς ἐξίσωσιν λογιζόμενα ὡς περίσσευμα εἰς τὰ ἔσοδα τοῦ ἐπιόντος ἀρχαιολογικοῦ ἔτους.	. . . . .	5755	84
Τὸ ὅλον . . . Δρ		29102 22	

Ἐταιρίας κτηματικὴ καὶ χρηματικὴ.

γραφικοῦ ἐγγράφου τοῦ συμβολαιογράφου Ἀθηνῶν Κοκίδου καὶ ἐκτιμηθεῖσα διὰ Δρ.	4,000
7βρίου 1851 ἐγγράφου τοῦ εἰρημένου συμβολαιογράφου . . . . . »	11,000
πέσαν ἀνὰ δρ. 2100 ἑκάστη . . . . . »	16,800
τοῦ Ἰωάννου Λαδοπούλου εἰς τὴν Ἀρχαιολογικὴν Ἐταιρίαν . . . . . »	1,000
ὑπὸ τοῦ ἐν Φ. λιππουπόλει Τζάτζη, αἱ 17 ἠγοράσθησαν ὑπὸ τῆς Ἐταιρίας διὰ τοῦ ριον ὑπὸ τοῦ ἐν Πετροπόλει Γ. Συμβουλίδου, ὀνομαστικὴ ἀξία ἀνὰ δρ. 100 ἑκάστη »	2,000
τάς δύο κληρώσεις τῆς 15 8βρίου 1869, καὶ 15 Ἀπριλίου 1870 ἀπὸ τὰς 650 . . . . . »	177,800
νωλοκληρώθη τὸ ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς τῶν Φιλαρχαίων δωρηθὲν τῇ Ἐταιρίᾳ ὡς . . . . . »	4,861
ἐκεφαλαιοποιήθησαν τὰ ποσὰ τῶν κατὰ τὴν κλήρωσιν τῆς 15 8βρίου 1869 ἑξαρ- . . . . . »	2,520
ποίας ἐκεφαλαιοποιήθησαν ὡσαύτως τὰ ποσὰ τῶν κατὰ τὴν κλήρωσιν τῆς 15 Ἀ- . . . . . »	1,680
ἑκάστη . . . . . »	5,755,84
Τὸ ὅλον . . . Δρ	227,416,84

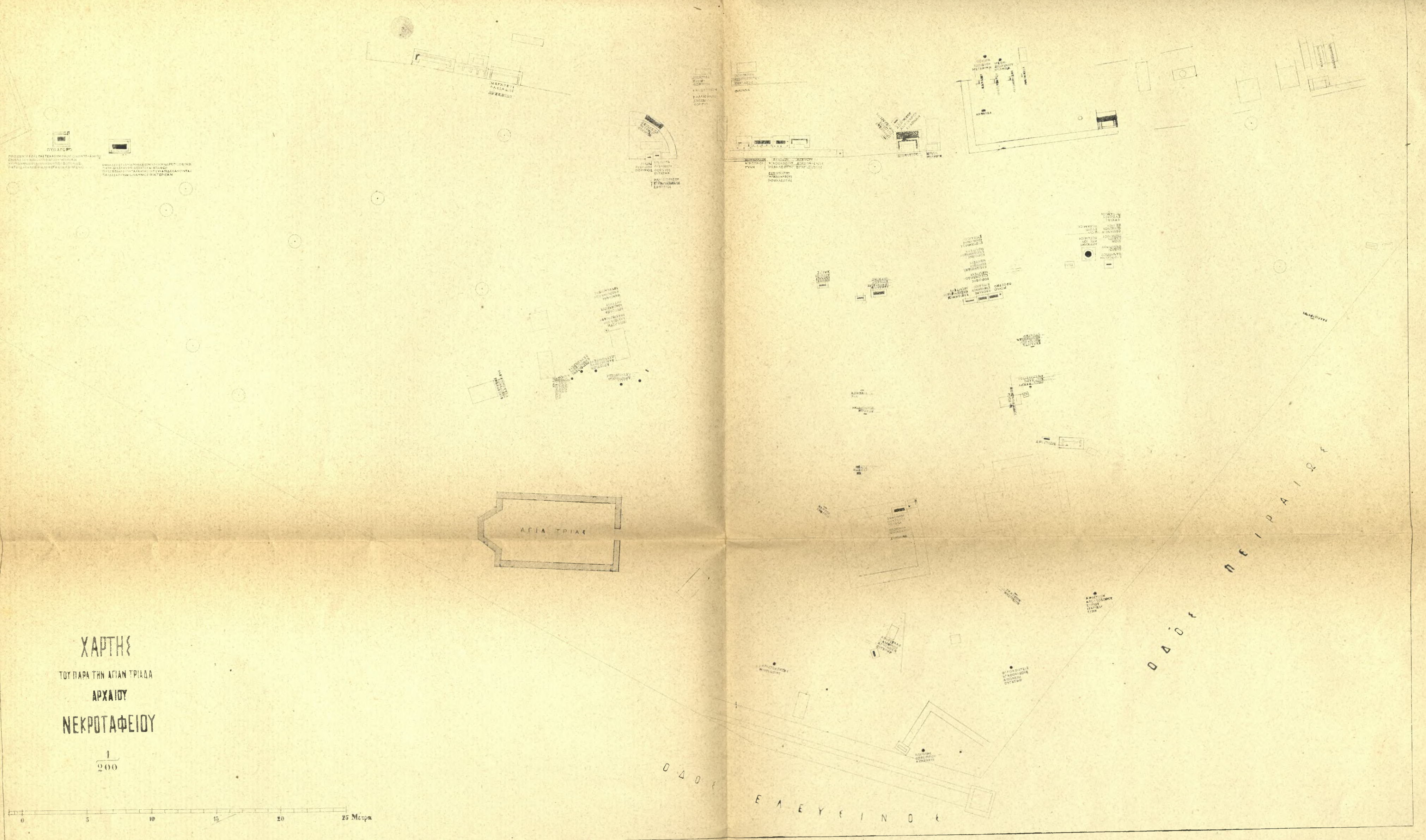
14 Ἰουνίου 1870.

ΚΑΡΑΜΑΝΟΣ.

Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρίας.

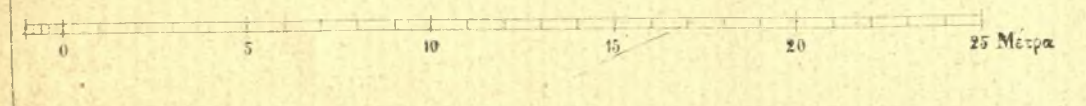

Ο Δ Ο Γ Γ Π Ε Ι Ρ Α Ι Ω Γ

ΧΑΡΤΗΣ
 ΤΟΥ ΠΑΡΑ ΤΗΝ ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΔΑ
 ΑΡΧΑΙΟΥ
 ΝΕΚΡΟΤΑΦΕΙΟΥ

1
 200

Ο Δ Ο Γ Γ
 Ε Λ Ε Υ Κ Ι Ν Ο Γ

Ο Δ Ο Γ Γ
 Π Ε Ι Ρ Α Ι Ω Γ